

கூன் விழுந்த சமூகத்தில் கொலைஞர்களே கோலோச்சுவர் !

**தோழர்
ஹோபேட்**
(தம்பிராசா சுபத்திரன்)

ஆக்கம்
1957-12-24

அழிப்பு
2003-06-14

உமக்கு

எமது

வீர

அஞ்சலிகள்

மீண்டும் ஒரு மகத்தான தமிழ் மனிதனின் உயிரை குடித்து புலிகள் தம் கொலைவெறி அரசியலை நிகுபித்துக் காட்டியுள்ளனர்.

அவர் வேறு யாருமல்ல. கடந்த கால் நூற்றாண்டு காலமாக தனது சொந்த வாழ்வை முன்னிலைப்படுத்தாது தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்காகவும் சமூக நீதிக்காகவும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி என்னும் அமைப்பில் சேர்ந்து போராடிய ஹோபேட் என்று அழைக்கப்பட்ட தம்பிராசா சுபத்திரனை புலிகளால் படுகொலை செய்யப்பட்டவர்.

அவர் வெறுமனே ஒரு போராளியாகவோ அல்லது தலைமைத்துவத்தின் மீது மூடத்தனமாக நம்பிக்கை வைத்து இன்று மண்ணுக்குள் புதைபுண்டு போயிருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான மாவீரர்களாகவோ தன் வாழ்வை மட்டுப்படுத்திக் கொள்ள விரும்பவில்லை. ஒரு போராளியாகவும் அரசியல் செயல்பாட்டாளனாகவும் மனிதாபிமானம், மக்கள் சேவைக்கான அப்பண உணர்வு, மாற்றுக் கருத்துக்களை மதிக்கும் ஜனநாயக சிந்தனை, என்பனவற்றையே தனது அரசியல் பாதையின் படிக்கற்களாக கொண்டிருந்த மகத்தான மனிதன்.

கடந்த 20 ஆண்டுகளாக தமிழர் சமூகத்தின் அரசியல் வானில் நிலவுகின்ற காரிருளை நீக்க முயன்ற நட்சத்திரங்களில் ஒருவனான சுபத்திரன் இன்று புலிகளின் பாசிச வெறியால் தனது பாதிப்பயணத்திலேயே சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டுக் கொடுக்கின்றான். தமிழர்களின் அரசியல் பாதைக்கு ஒளியூட்ட முயன்ற எத்தனையோ தமிழ்த் தலைவர்கள், தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஜனநாயக கருத்துக்களை நிலைபெறச் செய்ய முயற்சித்தவர்கள் பலர் புலிகளின் துப்பாக்கிகளால் பலி அடைந்துள்ளார்கள். ராஜினி திராணகம், பத்மநாபா, தங்கத்துரை, யோகேஸ்வரன், சரோஜினி யோகேஸ்வரன், அயிர்தலிங்கம், சாம், தம்பிமுத்து, பொன் சிவபாலன், நீலன் திருச்செல்வம், மதிமுகராசா, செழியன் பேரின்பநாயகம், செல்விநிதி தியாகராசா, விமலேஸ்வரன், சபூலிங்கம் என புலிகளின் இக்கொலைப் பட்டியலை நீட்டிக் கொண்டே போகலாம். ஆனால் இன்னும் இக் கொலைப் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே தான் இருக்கின்றது. இதற்குப் புறம்பாக சந்தேகத்தின் பேரில் புலிகளால் கொல்லப்பட்ட பொது மக்கள் ஏனைய இயக்கங்களின் சக இயக்கப் போராளிகள் என்பாரின் எண்ணிக்கை பல ஆயிரங்களைத் தாண்டும்.

கடந்த ஒரு வருட காலத்திற்கும் மேலாக இலங்கை அரசாங்கத்துடன் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திட்டு சமாதான பேச்சுவார்த்தைகளில் ஈடுபட்டு வரும் வேளையிலும் கூட ஏனைய மாற்று கருத்துக் கொண்டவர்களையும், ஏனைய இயக்கங்களின் அங்கத்தவர்களையும், மக்களின் வாக்குகளால் தெரிவு செய்யப்பட்ட தமிழ் பிரதிநிதிகளையும் புலிகள் தொடர்ந்தும் கொலை செய்து வந்ததன் மூலமும் அண்மையில் நிகழ்த்தப்பட்ட சுபத்திரனின் கொலை, மூலமும் தமது கொலை வெறி அரசியல் கலாசாரத்தை அவர்கள் கைவிடவில்லை என்பதையே புலிகள் மீண்டும் நிகுபித்துள்ளனர்.

தட்டி எழுப்பப்பட வேண்டிய தமிழ் பேசும் சமூகத்தின் மனசாட்சி

இன்று தமிழ் சமூகத்தின் உண்மையான மனசாட்சியை தட்டியெழுப்பி தமிழ் சமூகத்தை ஆக்கபூர்வமான திசையில் வழிநடத்த வேண்டும் என விரும்பிய ஓர் நல்ல மனிதனான ரொபோர்ட் என்று அழைக்கப்படும் சுபத்திரின் கொல்லப்பட்டுள்ள இவ்வேளையில் தமிழ் சமூகத்தின் உண்மையான விடுதலை, இலங்கை வாழ் மக்கள் அனைவருக்குமான ஜனநாயகம் என்பவற்றில் அக்கறை கொண்ட அனைவரும் தம் சொந்த மனசாட்சிகளை தட்டியெழுப்பிக் கொள்ள வேண்டும்.

இன்றுள்ள சூழ்நிலையில் ஜனநாயக விரோத இலங்கை அரசாங்கத்தினது கபட நாடகத்திலிருந்தும், புலிகள் இயக்கத்தின் பாசிச செயற்பாட்டிலிருந்தும் தமிழ் பேசும் சமூகத்தை மீட்டெடுக்க சர்வதேச சமூகமோ தென்னிலங்கையில் உள்ள ஏனைய அரசியல் சக்திகளோ முன்வரப் போவதில்லை. புலிகளைக் கொண்டே தமிழர்களையும், தமிழ் சமூகத்தின் ஜனநாயக விழுமியங்களையும் குழிதோண்டிப் புதைத்து விட்டு, அமெரிக்கா உட்பட உலக நாடுகளின் உதவியோடு புலிகளை அழித்து விட்டு மீண்டும் இந்நாட்டில் பேரினவாத அரசியல் நடத்தலாம் எனத் திட்டமிடும் ஐக்கிய தேசிய கட்சி அரசியலின் உண்மை சொருபத்தை தமிழர்களாகிய நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

பதவி வெறிபிடித்த ஐக்கிய தேசிய கட்சியோடு கைகோர்த்தபடி தமிழ் சமூகத்தை தன் காலடியில் மண்டியிடச் செய்து அவர்களை மந்தைகள் போல் வழிநடத்தவும் ஐக்கிய தேசிய கட்சிக்கு தேவையான போதெல்லாம் தென்னிலங்கை முற்போக்குச் சக்திகளை அழித்தொழிப்பதற்கு ஒத்தாசை வழங்கி தன் நன்றிக்கடனை தீர்த்துக் கொள்ள நினைக்கும் விடுதலைப் புலிகளின் கொடிய திட்டத்தையும் தமிழ்ச் சமூகம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இவ்விரூ சக்திகளும் ஒருவருக்கொருவர் எதிரிகள் போல் தோன்றினாலும் தம் இருவருக்கும் பாதகமான சூழ்நிலை வருகின்ற போது எவ்வித நபந்தனைகளினின்றி கைகளைக் கோர்த்துக் கொண்டு மக்களைக் கொன்றொழித்து காட்டாட்சி புரிந்ததை கடந்த இரு தசாப்தங்களில் நாம் பல முறை கண்டுள்ளோம். இதிலிருந்து விடுபட வேண்டுமாயின் தமிழ்ச் சமூகத்தின் எதிர்கால இருப்பிலும் வளர்ச்சியிலும் அக்கறை உள்ள, சுய பிரக்ஞையும், நெஞ்சுரமும், தியாக உணர்வும் கொண்ட ஒவ்வொரு தமிழனும், ஜனநாயகச் சிந்தனை கொண்ட ஒவ்வொரு குடிமகனும் இச்சவாலுக்கு முகம் கொடுக்க முன்வருவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

தமிழ் மக்களின் உண்மையான விடுதலையை நேசித்து அதற்காகவே இன்னுமொரு சகோதர தமிழனின் துப்பாக்கியால் உயிர் பறிக்கப்பட்டு சாய்ந்து கிடக்கும் சுபத்திரனின் பூதவுடலுக்கு முன்னால் நின்று நாம் இன்று உறுதி மொழி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்நாட்டில் சிறுபான்மை இனங்களின் உரிமைகளை மறுத்தது மட்டுமன்றி, சகல மக்களினமும் சமாதான சகவாழ்வை சிதைக்க கங்கணம் கட்டியிருக்கும் சிங்கள பேரினவாதமும், ஜனநாயக விரோத தமிழ் பாசிச இனவாத தீவிரவாதமும், இவை இரண்டோடும் கைகோர்த்து எம் தேசத்தை மொத்தமாகச் சூறையாட தருணம் பார்த்திருக்கும் ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் சதித்திட்டமும் இன்று வெட்ட வெளிச்சமாகத் தெரியத் தொடங்கியுள்ளது. இவை மூன்றுக்கும் எதிராக மக்கள் வீதியில் இறங்க வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது. மனதுக்குள் குமைவதை விட்டு பெருந்திரளாக வீதிகளில் இறங்கி உலக வரலாற்றில் மக்கள் நிரூபித்த அதேபாடத்தை இங்கும் நாம் நிரூபிப்போம்.

“யாமார்க்கும் குடியல்லோம்”

19.06.2003

மாற்றுக் கருத்துக்கும் ஜனநாயகத்துக்கும் மனித உரிமைகளுக்குமான தமிழர் பேரவை

The grieving mother of slain EPRLF deputy leader T. Subathiran holding onto her son's face minutes before the coffin was closed yesterday at the funeral parlour to be taken for cremation. Subathiran was killed by the LTTE. (Pic. by Eranga Jayawardena)

ISLAND — 20.6.2003

ISLAND - 26.6.2003

T/

தோழர் றொபேட் தம்பிராசா சுபத்திரன்

அன்னையின் மடியில்

24.12.1957

அராஜகத்தின் பிடியில்

14.06.2003

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் தென்மராட்சிப் பகுதியில் பிறந்த தம்பிராசா சுபத்திரன் என்பதாம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பத்தில் இலங்கை வாழ் தமிழ் இளைஞர்களால் மத்தியில் முளைவிட்டு எழுந்த ஆயுதமேந்திய எதிர்ப்பு இயக்கத்தோடு தன்னை ஐக்கியப்படுத்திக் கொண்டார். இதனால் றொபர்ட் என்று மறுபெயர் பெற்றார். ஈழ மக்கள் புரட்சிகரவிடுதலை முன்னணியின் நிறுவுனராக பத்மநாபா அவர்களுடன் இணைந்து மக்களை அரசியல் மயப்படுத்தும் பணியில் தன்னையும் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். கட்சிப்பணிகளில் முன்னணியில் நின்று செயல்பட்டார். சுய கட்டுப்பாடு, அர்ப்பணிப்பு, எளிமை என்பன அவரது குணாதிசயங்கள். ஆயுதம் ஏந்திய போராளியாக இருந்தபோதும் மனிதாபிமானத்தை மறந்தவராக அவர் ஒருபோதும் இருந்ததில்லை. வளமான குடும்பத்தில் பிறந்திருந்த போதும் சாதாரண குடும்ப வாழ்வுக்குள் அவர் சிறைப்பட்டிருந்திருந்தால்.

ஆயுதக் கவர்ச்சியினால் அள்ளப்பட்டு இயக்கத்தில் இணைந்தவரல்ல. பணம், பொருள், வசதி வாய்ப்புக்களுக்காக போராளியாக மாறியவருமல்ல. தனியே ஒரு அரசியல்வாதியாகவே அல்லது ஒரு ஆயுத போராளியாகவே மட்டும் நிற்காமல் அரசியல் இராணுவ செயல்பாடுகளில் சமயங்கை வழங்கும் வகையில் தலைவராக விளங்கினார். இதனால் மக்கள்விடுதலைப்படை தோற்றுவிக்கப்பட்டபோது அதன் தலைவர்களில் ஒருவராக ஆனார். படையினரிடம் பிடிபட நேர்ந்தால் சயனைட் அருந்தித் தற்கொலை செய்து கொண்ட நாட்களில் சித்திரவதைகளையும் சிறைவாசத்தையும் தாங்கிக்கொண்டு இரகசியம் பேணியவர். இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தம் வழங்கிய பொது மன்னிப்பின் கீழ் விடுதலை பெற்று வெளியே வந்தார் அப்போதும் கூட அவர் அச்சத்தால் ஒதுங்கிப்போய்விடவில்லை. வசதி வாய்ப்புக்கள் தேடி வெளிநாட்டுக்குப் பறக்கவில்லை. பட்டம் பதவி தேடி எவருக்கும் பந்தம் பிடிக்கவில்லை. மாறாக மக்களை நேசித்து சமூக முன்னேற்றத்தை யாசித்து அதன்படி செயற்பட்டார்

இனப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வுகாணும் இடைக்கால ஏற்பாடான வடக்கு கிழக்கு மாகாணசபை 1990ல் கலைக்கப்பட்டபோது இந்தியா சென்று ஆயிரக்கணக்கான ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ் உறுப்பினர்கள் ஆதரவாளர்களுடன் தோழர் றொபேட் அவர்களும் உடனிருந்தார். 1994ல் பாராளுமன்ற பொதுத் தேர்தல் முதல் 2002ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தல்வரை பல்வேறு தேர்தல்களில் பங்கு பற்றி ஜனநாயக நீரோட்டத்தில் கணிசமான செல்வாக்கை நிலைநாட்டினார். 1998ல் நடைபெற்ற உள்ளூராட்சித் தேர்தலில் போட்டியிட்டு யாழ்ப்பாண மாநகர சபை உறுப்பினரானார் இவர் யாழ்ப்பாண மாநகர உறுப்பினராக பதவி வகித்த காலம் மிகவும் ஆபத்தான காலமாகும். யாழ் மாநகர முதல்வர்களான திருமதி சரோஜினி யோகேஸ்வரன், பொன். சிவபாலன் போன்றோர் படுகொலையுண்டதும் இக்காலத்தில் தான் தமிழ்பேசும் மக்கள் மத்தியில் மாற்று அரசியல் கருத்துக்கள் கொண்டோர் பாதுகாப்பாக வாழ முடியாத அச்சம் நிலவிய சூழல் அது. அக்காலத்தில் தோழர் றொபர்ட் அனைவருக்கும் நம்பிக்கை ஊட்டி செயலாற்றினார். போர் நிறுத்தக் கண்காணிப்புக்குழுவும் அதில் அங்கம் வகிக்கும் சர்வதேச சமூகமும் இலங்கை அரசாங்கமும் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தும் என்று நம்பி நின்றார் ஆனால் இப்போது அவர் இல்லை.

என்னும் அவர் சிந்திய குருதி இன்று மக்களின் கண்களிலிருந்து நீராய் பெருகுகிறது. இந்தக் கண்ணீர் வாளை விடவும் வலிமையானது. வேட்டுக்களை விடவும் சக்தி மிக்கது ஏனெனில் உலகின் மனச்சாட்சியை இது உலுக்கும்....

தோழர்கள்

சுபத்திரனின் படுகொலைக்கு ஐக்கிய தேசிய கட்சியே காரணம்.

ஹொபட் என்ற செல்வாக்குடன் அழைக்கப்பட்ட தம்பிராசா சுபத்திரன் அவர்கள் 14.06.2003 அன்று புலிகளால் படுகொலை செய்யப்பட்டதை ஜனநாயகத்துக்கும் நீதிக்குமான அமைப்பு தயக்கமின்றி வன்மையாக கண்டிக்கிறது.

சுபத்திரன் அவர்கள் யாழ்ப்பாண மாநகரசபையின் தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர் என்பதுடன் அவர் ஒரு செல்வாக்கும் மதிப்பும் மிக்க தலைவராவார். அவர் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின்(நீகடுகு) ஒரு தலைமை உறுப்பினராக இருந்தபோதும் யாழ்ப்பாண மக்களின் நலன் கருதி அவர் அங்குள்ள ஏனைய அரசியல் நிறுவனங்களுடன் சமூகமாக செயல்படக்கூடியவராக இருந்தார். அவர் சமத்தவம், ஜனநாயகம், பன்முகத்தன்மை மற்றும் சமூக நீதி ஆகியவற்றை நிலைநாட்டுவதில் துணிவுடனும் அரசியல் தீவிரத்துடனும் செயல்பட்டார். புலிகளின் தீவிர இன மையப்படுத்தப்பட்ட சிந்தனையற்ற வன்முறைகளை அவர் அடியோடு வெறுத்தார். சில முதுகெலும்பற்ற தமிழ் அரசியல்வாதிகளைப் போல் அல்லாது பிரபாகரனுக்கு அவர் என்றமே அடிபணிய தயாராக இருந்ததில்லை. பிரபாகரனை அவர் ஒரு சவீரக்கமற்ற கொலையாளியாகவும், மனநோயாளியாகவும் தமிழ் சமூகத்திற்காக குரல் கொடுப்பவராக பாசாங்கு செய்பவராகவுமே கருதினார்.

புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை ஆயுதக் கடத்தலுக்கு வழிகோலியது.

சமீப வாரங்களில் வடக்கு கிழக்கில் புலிகளால் படுகொலை செய்யப்பட்ட பல தமிழ் அரசியல் ஈடுபாட்டாளர்களில் சுபத்திரனும் ஒருவர். இது 2001ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் ஆட்சிக்கு வந்த ஐக்கிய தேசிய கட்சியினால் பின்பற்றப்பட்டு வந்த கொள்கையின் நேரடி விளைவே ஆகும். புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையானது புலிகள் தங்கள் ஆயுதங்களை வைத்திருப்பதற்கு மட்டுமல்லாமல் வடக்கு கிழக்கில் ஆயுதம் தரித்த புலிகள் அரசாங்க கட்டுப்பாட்டு பிரதேசங்களுக்குள் ஊடுருவல் செய்வதற்கும் வசதி செய்து கொடுத்தது. புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தால் தடைசெய்யப்பட்டிருந்தபோதும் புலிகள் அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களுக்குள் பெருந்தொகையான போராளிகளையும், கனரக ஆயுதங்கள் உட்பட பெருந்தொகையான ஆயுதங்களையும் கடத்தினர் என்பது வெளிப்படையான உண்மை. இந்த அத்தமீறல்கள் தொடர்பாக பாதுகாப்புப் படைகள் பல தடவைகள் ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்களுக்கும் அவரது அமைச்சர்களுக்கும் எச்சரிக்கை விடுத்திருந்தும் கூட அது செவிடன் காதில் ஊதிய சங்காகவே இருந்து வருகிறது. அதேவேளை சுய பாதுகாப்புக்கென சில தமிழ் அரசியல் குழுக்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த ஆயுதங்கள் யாவும் ரணில் அரசாங்கத்தினால் திரும்பப் பெறப்பட்டு விட்டன.

கண்காணிப்புக்குழு

புலிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் படுகொலைகள் பற்றி தேர்தலே கட்டுப்பாட்டிலுள்ள சிறிலங்கா கண்காணிப்புக் குழுவின்ருக்கு செய்யப்படும் முறைப்பாடுகளுக்கு இதுவரை விசித்திரமான பதில்கள் தான் கிடைத்துள்ளன. அதாவது அந்தப் படுகொலைகள் புலிகளால் தான் செய்யப்பட்டன என்பதற்கு எவ்வித ஆதாரமும் இல்லை என்பது. பிரபாகரன் வன்செயல்கள் யாவற்றையும் கைவிட்டு ஒரு ஞாயிறு (சமய) பாடசாலை ஆசிரியராக மாறிவிட்டார் என்று நாளை இவர்கள் கூறினாலும் ஆச்சரியப்பட வேண்டிதில்லை.

ஒரு நோயுற்ற பகிடி

புலிகளின் தொடர்ச்சியான இந்தப் படுகொலை நடவடிக்கைகளுக்கு ரணிலின் நடவடிக்கை செயலற்றதாகவே உள்ளது. இந்தப் படுகொலைகள் பற்றி விசாரணை மேற்கொள்வதற்கு ரணில் ஒரு ஆணைக்குழுவை நியமித்துள்ளார். இது ஒரு நோயுற்ற பகிட்யே தவிர வேறில்லை. இந்த அரசாங்கம் பொலிசாரையும் பாதுகாப்பு படையினரையும் அவர்களது கடமைகளை செய்ய விடாது தடுத்து வருவது மட்டுமல்லாது ஜனநாயகத்தையும் பன்முகத்தன்மையையும் ஆதரிக்கும் தமிழ் அரசியல் செயற்பாட்டாளர்களின் பாதுகாப்பை சீரகலைத்ததன் மூலம் அவர்களை பாதுகாப்பற்ற, தாக்குதலுக்கு உள்ளாகக் கூடிய நிலைக்கு தள்ளியுள்ளது.

ஜனநாயகத்துக்கும் நீதிக்குமான அமைப்பு சுபத்திரனதும் ஏனையோரினதும் படுகொலைகளுக்கு பாசிச வெறியர்களான புலிகளை மட்டுமல்லாது இந்த தொடர்ச்சியான படுகொலைகளுக்கு வசதிகள் வழங்கியுள்ள ரணில் விக்கிரமசிங்க அரசாங்கத்தையும் மிக வன்மையாக கண்டிக்கிறது.

தற்காப்பு என்பது குற்றச் செயல் அல்ல

சுய சிந்தனை கொண்ட சகல தமிழ் அரசியல் செயற்பாட்டாளர்களையும் கொன்றொழிக்கும் இந்த தொடர் நடவடிக்கைகளையும் இந்த வன்செயல்களுக்கு ஆதரவு வழங்குவது போல் நடந்து கொள்ளும் ஐக்கிய தேசிய அரசாங்கத்தின் போக்கையும் பார்க்கும் போது, புலிகளின் இந்த பாசிச நடவடிக்கைகளை எதிர்க்கும் சகலரும் தங்கள் சுய பாதுகாப்பை ஏற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும். சாதாரண மக்கள் தங்கள் அடிப்படை உரிமைகளான பேச்சு சுதந்திரம் மற்றும் ஒன்றகூடும் சுதந்திரம் ஆகியவற்றை கொலை பயமுறுத்தல் அச்சுறுத்தல் இல்லாமல் கடைபிடிப்பதற்கு ஐக்கிய தேசிய அரசு தகுந்த பாதுகாப்பு வழங்க முடியாவிட்டாலோ அல்லது வழங்க விரும்பாவிட்டாலோ மக்கள் தங்களை தாமே பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான எந்த நடவடிக்கையையும் மேற்கொள்ள அவர்களுக்கு தனிப்பட்ட உரிமை உண்டு

ஜனநாயகத்துக்கும் நீதிக்குமான அமைப்பு

2003. 06. 17

மரணம் வென்ற சமூகப் போராளியே! சன்னங்களால் அழிக்கமுடியா உன் புகழ்போற்றி அஞ்சலி செலுத்துகின்றோம்.

முகமூடியின் துவக்கு
மீண்டும் ஓர் உயிர் குடித்தது.
அதிர்ச்சித் தகவலே
அதிகாலை துயிலெழுப்பும் வழமையில்
மக்களுக்காய் வாழ்ந்தவனின்
மரணச்செய்தி
துடித்து...துள்ளியெழ வைத்தது.
தன்னை ஏசுபிரானாய் எண்ணும்
சாத்தானின் துவக்கு... அவரின்
மானுட உறவை வேருடன் சாய்த்தது.
“பாவம் செய்யாதவன் எவனோ
அவனே முதற்கல் எறியக்கடவதாக”
ஏசுவின் விவிலியக் கூற்று
மனித சாத்தானால் மாற்றியெழுதப்பட்டது.
சாத்தான் வேதமோத
மகாசனங்கள் தலையசைத்து
துரோகியென ஒப்புக்கொடுத்தனர்
துரோகியென்ற நாமத்துடன்
சமூகப் போராளி சடலமாக்கப்பட்டு
உறவுகள்... ஊரவரின் கதறலுடன்
ஜனநாயகத் தாயின் குமுறலும் சேர்த்தே
கல்லறையில் காவு கொடுக்கப்பட்டது.

நீதி தேவதையின் கண்கள்
நேற்றுப் போல் இன்றும்
கறுப்புத் துணியால் கட்டப்பட்டுள்ளது.
யார் இந்த முகமூடி தர்மராஜா?
முகமூடியை கிழித்துப் பார்க்க
அச்சம்.... அனைவரையும் நடுங்கவைத்தது.

குருதி தோய்ந்த கைகளுடைய
துப்பாக்கி மனிதனால்
மக்களின் வாய்கள்
இறுக்கமாய் மூடிவைக்கப்பட்டன.
உயிர்ப்பிச்சையாகிப் போன மௌனம்
~~ஊர்மனையை சவக்காடாக்கியது~~
தர்மத்தின் எழுதுகோல்கள் தட்டிக்கேட்க...
தலைகுனிய மறுத்துவிட்டன
இருப்பும்... பணமும்
மனித உயிரின் மகத்துவத்தை மறந்தன

தோழர் ரொபர்ட்
(த.சுபத்திரன்)
14.06.2003

வல்லானின் வீழ்ச்சிதனை
வரலாறு சொன்னாலும்
வசதியாய் மறந்தனர் புத்திமாண்கள்.

கட்டுப்பாடற்ற பிரதேசம் தவிர்ந்த
மட்டு....திருமலை....யாழ்....கொழும்பு.....வவுனியா... என
நாளும் தொடரும்
நயவஞ்சகக் கொலைகளின் நாயகர் யார்?
இரும்புத் திரைக்குள் உறங்கும்
மௌனம் இன்னும் எத்தனைநாள்?

கிழக்கையும், மேற்கையும் பிரித்த
ஜெர்மானிய சுவர்மீது
ஆவேசமாய் மோதி உடைத்தெறிந்த
மனிதகுலமாய்....
கட்டுகள் அறுத்து.... கறுப்புத் துணிபோர்த்த
முகத்திரை கிழித்திடவே
எழுந்து வா.... மானுடனே....
உண்மைகள் உயிர்வாழ
எழுந்துவா மானுடனே.

குழந்தைப் பருவம் - பள்ளிப்பருவம் நீங்கலான தன் வாழ்வின் முழுப்பகுதியையும் சமூக விடியலுக்காக அர்ப்பணம் செய்த ஒரு சிறந்த மனிதனை பாசிசவெறி காவு கொண்டுவிட்டது. தமிழ்ச் சமூகத்தின் விடியலுக்கான தனது பயணத்தில், மாணவ அமைப்பு முதல் மாநகர பணி வரையிலான பன்முக அனுபவ பாடங்களையும் தோழர் சுபத்திரன் அவர்கள் இச்சமூகத்திடமிருந்தே பெற்று சமூகப் போராளியாய் வளர்ச்சி கண்டவர்.

சுபத்திரன் கொலை மூலம் கொலையாளியின் பின்புலம் சாதிக்க நினைத்தது என்ன?

ஏகம் என்பது வலிந்து வரித்துக் கொள்வதுமல்ல ஜனநாயம் என்பது கொன்றொழித்து விடக்கூடியதுமல்ல. உன் மரணம் ஒரு சமூகத்தின் மரணமாகும். கொடுமையான உன் பிரிவால் துயரடைந்துள்ள உறவுகள் - சமூகம் - அமைப்பினர் அனைவரோடு நாமும் துயரினை பகிர்ந்து அஞ்சலி செலுத்துகின்றோம்.

18.06.2003

தகவல் பிரச்சார பிரிவு,
தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக்கழகம். - PLOTE
ஜனநாய மக்கள் விடுதலை முன்னணி. - DPLF

இனி எங்கே காண்போம் இவனை...?

ஹொபர்ட்

கட்டழகான தோற்றம் கொண்ட கம்பீரமான இளைஞன். தம்பிராசா சுபத்திரன் என்னும் இவன் எண்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் இயக்கத்தில் இணைந்து கொண்டவன். சமத்துவம், சகோதரத்துவம் கொண்ட சமூக அமைப்பை தோற்றுவித்து மக்களின் எதிர்கால நலவாழ்வுக்கு வழி வகுக்க

வேண்டுமென பாடுபட்டவன்.

அர்ப்பணிப்பு, திடசித்தம், துணிவு, தன்னம்பிக்கை இவனது குணாதிசயங்கள். மக்களின் நலவாழ்வுக்காக விடாமுயற்சியுடன் தொடர்ந்து செயற்பட்டவன்.

எண்பதுகளின் மத்தியில், இலங்கை அரசு படையினரால் கைது செய்யப்பட்டு சித்திரவதைகளையும், சிறை வாசங்களையும் அனுபவித்தவன்.

அராஜகப் புலிகளின் பாசிசப் போக்குகளுக்கு எதிராக துணிந்து நின்றவன்.

இவனது தந்தையும் புலிகளின் கொலைவெறிக்கு பலியானவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் ஒரு சுயாட்சி அமைப்பு நிலைபெற வேண்டுமென்பதற்காக மாகாணசபை தோற்றுவிக்கப்பட்டபோது தோள்கொடுத்து நின்றவன். 1990ல் வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபை ஆட்சியை சீர்குலைத்த புலிகள் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் (EPRLF) ஆதரவாளர்கள், உறுப்பினர்கள் எனப் பல்லாயிரக்கணக்கானோரை நாட்டைவிட்டு வெளியேற்ற நிர்ப்பந்தித்தபோது ஓரிசா வரை சென்று சாதாரண வாழ்க்கை வாழ்ந்தவன். தொண்ணூறுகளின் மத்தியில் மீண்டும் நாடு திரும்பி சமூக அரசியல் பணிகளை துடிப்புடன் முன்னெடுத்துச் சென்றவன்.

இவன் பழிவாங்கும் நோக்கத்தோடு எவரையும் படுகொலை செய்தவன் அல்ல.

திட்டமிட்டு சதி செய்யும் சூழ்ச்சிக்காரன் அல்ல.

மாற்றுக் கருத்துள்ளவரை மதிக்காத மனித மிருகம் அல்ல.

துன்பங்கள், துயரங்கள் கண்டு சோர்ந்து போனவன் அல்ல.

சிறைகள், சித்திரவதைகளுக்கு அஞ்சி நின்றவன் அல்ல.

மக்களின் வாக்குப் பலம் கொடுத்த அதிகாரத்தால் யாழ்ப்பாண மாநகரசபையின் உறுப்பினராகி நின்றான்.

தாயக மண்ணில் கால் பதித்து, மக்களின் மனங்களில் பாச வேர் பிடிக்க வாழ்ந்தான். யாழ்ப்பாண மாநகர சபையின் முன்னாள் முதல்வர்களான திருமதி சரோஜினி, பொன். சிவபாலன் போன்றோர் கொல்லப்பட்ட பின்னும் மாநகர நிர்வாகம் செயலிழந்து

போகாமல் காக்க உயிர்ப்பு சக்தியாக தொழிற்பட்டான்.

யாழ்ப்பாண மாநகர பொது நூலகம் திறக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக இரவு பகல் பாராது உழைத்தான்.

மாற்றுக் கட்சிகள் தமிழர் அரசியல் அரங்கில் செயற்படும் ஜனநாயக சூழல் உருவாகுவதற்காக ஓடியோடிப் பாடுபட்டான்.

தம்பிராசா சுபத்திரன் என்மை றொபர்ட்

இன்று இல்லாமல் பேரய் வீட்டான்.

ஆனால்

அவன் சிந்திய ரத்தம் புலிகளின் அராஜகத்தை அம்பலப்படுத்தும்,

புலிகள் மண்ணின் விடிவுக்கான போராளிகள் அல்ல ஈவிரக்கமற்ற கொலைஞர்கள் என்பதை எடுத்துரைக்கும்.

தமிழ் பேசும் மக்களை புலிகளின் துப்பாக்கிகளே அடிமைப்படுத்துகிறது என்பதை அனைவருக்கும் புரிய வைக்கும்.

சர்வதேச சமூகத்தின் புருவங்களை விரியச் செய்யும்.

உலக அரங்கின் மனச்சாட்சியை உலுப்பும்.

தம்பிராசா சுபத்திரன் (றொபர்ட்) இழப்பில் சூயரடைந்திருக்கும் அனைவரோடும் எமது சோகங்களைப் பகிர்ந்து கொள்கிறோம்.

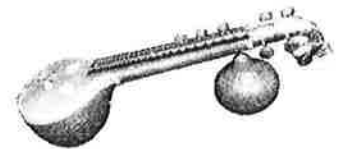
கே.என்.டக்ளஸ் தேவானந்தா

செயலாளர் நாயகம்

ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சி (ஈ.பி.டி.பி)

14-06-2003

மரணம் வென்ற சமூகப் போராளியே! சன்னங்களால் அழிக்கமுடியா உன் புகழ்போற்றி அஞ்சலி செலுத்துகின்றோம்.

முகமூடியின் துவக்கு
மீண்டும் ஓர் உயிர் குடித்தது.
அதிர்ச்சித் தகவலே
அதிகாலை துயிலெழுப்பும் வழமையில்
மக்களுக்காய் வாழ்ந்தவனின்
மரணச்செய்தி
துடித்து...துள்ளியெழ வைத்தது.
தன்னை ஏசுபிரானாய் எண்ணும்
சாத்தானின் துவக்கு... அவரின்
மானுட உறவை வேருடன் சாய்த்தது.
“பாவம் செய்யாதவன் எவனோ
அவனே முதற்கல் எறியக்கடவதாக”
ஏசுவின் விவிலியக் கூற்று
மனித சாத்தானால் மாற்றியெழுதப்பட்டது.
சாத்தான் வேதமோத
மகாசனங்கள் தலையசைத்து
துரோகியென ஒப்புக்கொடுத்தனர்
துரோகியென்ற நாமத்துடன்
சமூகப் போராளி சடலமாக்கப்பட்டு
உறவுகள்... ஊரவரின் கதறலுடன்
ஜனநாயகத் தாயின் குமுறலும் சேர்த்தே
கல்லறையில் காவு கொடுக்கப்பட்டது.

நீதி தேவதையின் கண்கள்
நேற்றுப் போல் இன்றும்
கறுப்புத் துணியால் கட்டப்பட்டுள்ளது.
யார் இந்த முகமூடி தர்மராஜா?
முகமூடியை கிழித்துப் பார்க்க
அச்சம்.... அனைவரையும் நடுங்கவைத்தது.

குருதி தோய்ந்த கைகளுடைய
துப்பாக்கி மனிதனால்
மக்களின் வாய்கள்
இறுக்கமாய் மூடிவைக்கப்பட்டன.
உயிர்ப்பிச்சையாகிப் போன மௌனம்
~~ஊர்மனையை சவக்காடாக்கியது~~
தர்மத்தின் எழுதுகோல்கள் தட்டிக்கேட்க...
தலைகுனிய மறுத்துவிட்டன
இருப்பும்... பணமும்
மனித உயிரின் மகத்துவத்தை மறந்தன

தோழர் ரொபர்ட்
(த.சுபத்திரன்)

14.06.2003

வல்லானின் வீழ்ச்சிதனை
வரலாறு சொன்னாலும்
வசதியாய் மறந்தனர் புத்திமாண்கள்.

கட்டுப்பாடற்ற பிரதேசம் தவிர்ந்த
மட்டு.....திருமலை.....யாழ்.....கொழும்பு.....வவுனியா... என
நாளும் தொடரும்
நயவஞ்சகக் கொலைகளின் நாயகர் யார்?
இரும்புத் திரைக்குள் உறங்கும்
மௌனம் இன்னும் எத்தனைநாள்?

கிழக்கையும், மேற்கையும் பிரித்த
ஜெர்மானிய சுவர்மீது
ஆவேசமாய் மோதி உடைத்தெறிந்த
மனிதகுலமாய்....
கட்டுகள் அறுத்து.... கறுப்புத் துணிபோர்த்த
முகத்திரை கிழித்திடவே
எழுந்து வா... மானுடனே....
உண்மைகள் உயிர்வாழ
எழுந்துவா மானுடனே.

குழந்தைப் பருவம் - பள்ளிப்பருவம் நீங்கலான தன் வாழ்வின் முழுப்பகுதியையும் சமூக விடியலுக்காக அர்ப்பணம் செய்த ஒரு சிறந்த மனிதனை பாசிசவெறி காவு கொண்டுவிட்டது. தமிழ்ச் சமூகத்தின் விடியலுக்கான தனது பயணத்தில், மாணவ அமைப்பு முதல் மாநகர பணி வரையிலான பன்முக அனுபவ பாடங்களையும் தோழர் சுபத்திரன் அவர்கள் இச்சமூகத்திடமிருந்தே பெற்று சமூகப் போராளியாய் வளர்ச்சி கண்டவர்.

சுபத்திரன் கொலை மூலம் கொலையாளியின் பின்புலம் சாதிக்க நினைத்தது என்ன?

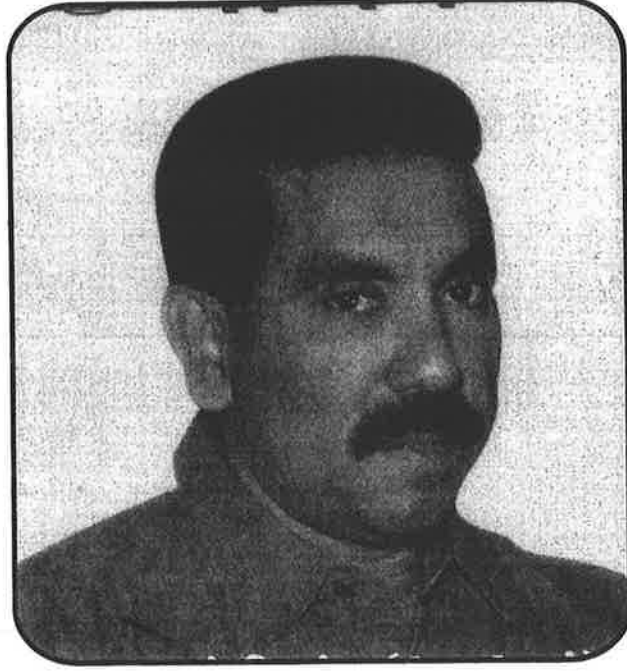
ஏகம் என்பது வலிந்து வரித்துக் கொள்வதுமல்ல ஜனநாயம் என்பது கொன்றொழித்து விடக்கூடியதுமல்ல. உன் மரணம் ஒரு சமூகத்தின் மரணமாகும். கொடுமையான உன் பிரிவால் துயரடைந்துள்ள உறவுகள் - சமூகம் - அமைப்பினர் அனைவரோடு நாமும் துயரினை பகிர்ந்து அஞ்சலி செலுத்துகின்றோம்.

18.06.2003

தகவல் பிரச்சார பிரிவு,
தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக்கழகம். - PLOTE
ஜனநாய மக்கள் விடுதலை முன்னணி. - DPLF

கண்ணீர் அஞ்சலி

தோற்றம்
24
·
12
·
1957

மறைவு
14
·
06
·
2003

தோழர் றொபேட்
தம்பிராசா சுபத்திரன்

மனம் விட்டுப்பேசும் மாசற்ற தோழரே

கள்ளம் கபடமற்ற

நெஞ்சுடைய தலைவரே

ஒற்றுமையை நேசித்த உத்தமரே

யாழ் மாநகரை உயிர்ப்பித்த தலைவரே

உங்களுக்கு எங்கள் கண்ணீர் காணிக்கை

மனுவல் மங்களநேசன் குடும்பத்தினர்

தமிழ்ச் சமூகமே!

வாய் திறவாமையினால் நீ பலிவாங்கிய உயிர்களின் பட்டியலில் இன்று சுபத்திரனும்!

அனைத்து உரிமைகளுடனான அமைதியான வாழ்க்கைதான் உனது அபிலாசை என்றால் இப்போது இந்தக் கொலைகளுக்கு என்ன அவசியம் என்று நீ கேட்டுக் கொள்ளப் போவதில்லையா?

வழமை போல இந்தக் கொலையையும் புலிகள் மறுக்கிறார்கள். ஆனால் சில பத்திரிகைகள் எழுதுகின்றன. அரசாங்கத்துடன் நின்றார்கள், ஆமியின் பாதுகாப்பில் கட்சி நடத்தினார்கள் எனவே புலிகளுக்கு இவர்களை கொல்வது தவிர்க்க முடியாதது என்பதாக.

இந்த அமைதிப் புரிந்துணர்வுக் காலத்தில் கூட தமிழர்கள் ஏன் கொல்லப்படுகிறார்கள் என்று ஒரு வார்த்தை தன்னும் கேட்க, எந்தத் தமிழனாலும் முடியவில்லை?

அரசாங்கத்திடமும் அதன் ஆமியிடமும் பாதுகாப்புத்தேடி ஓட நேரும் நிலைமை எவ்வாறு உருவாகிறது? .

புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளுக்கு வெளியே வாழும் பெரும்பான்மைத் தமிழ் பேசும் மக்கள் (தமிழ் பத்திரிகைகளும் உட்பட) புலிகளின் ஆயத்தீர்வை, ஆட்கடத்தல், மிரட்டல், பலாத்கார ஆட் சேர்ப்பு போன்ற நெருக்கு வாரங்களிலிருந்து தப்பித்து வாழ அரசாங்கத்தினதும் ஆமியினதும் பாதுகாப்பைத்தானே நம்பியிருக்க வேண்டியிருக்கிறது.

அப்படித்தான் தனது கருத்தை மனத்திறந்து வெளிப்படுத்த நினைப்பவர் தன் பாதுகாப்பைத் தேட வேண்டியிருப்பதும்!

நெஞ்சை தொட்டுச் சொல்லுங்கள்! புலிகளின் நிர்வாகத்திற்கு வெளியே வாழ்வதைத்தானே அனேகமான தமிழர்கள் பெரிதும் விரும்புகிறார்கள்!

மாற்றுக் கருத்துள்ளவர்களெல்லாம் சுட்டுத்தள்ளப்பட வேண்டும் என்றா தமிழ்ச் சமூகமே! உன் மௌனத்தால் நீ தலையாட்டுகிறாய்?

சிறீ சபாரத்திரனம் முதல் சுபத்திரன் வரை ரஜனி திரணகம முதல் நீலன் திருச்செல்வம் வரை, ராஜீவ் காந்தி முதல் சந்திரிகா குமாரதுங்க மீதான தாக்குதல் வரை, "தேடல்" சபாலிங்கம் முதல் செழியன் பேரின்பநாயகம் வரை, அமிர்தலிங்கம் முதல் சிவபாலன் வரை தமிழ் விடுதலை(?) க்காக கொல்லப்படலாம் என்பதை நீ ஏற்றுக் கொண்டு ஏதோ ஒரு நியாயத்தைச் சொல்லி அமைதி காண்பதிலுள்ள குரூரத்தை அறிவாயா?

மாபெரும் மானுடக் கொடுமையையெல்லாம் நியாயப்படுத்த ஏதோ ஒரு கொள்கை விசுவாசம் எப்போதும் இருந்திருக்கிறது. ஜெர்மனிய மக்கள் காணாத ஏகப்பிரதிநிதித்துவமா?

ஆனால், 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஜெர்மனிய மக்களிடம் திணிக்கப்பட்டு அவர்களை அழிவுக்குள்ளாக்கி அவர்களால் தூக்கியெறியப்பட்டுவிட்ட ஏகப்பிரதிநிதித்துவக் கொள்கை இப்போது தமிழ் சமூகத்திடம் திணிக்கப்படுவதை எப்போது உணர்ந்து கொள்ளப் போகிறாய்?

இப்போது உன் மௌனத்தால் நியாயப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் கொலைகள், எங்கள் சமூகத்திற்குள்ளும் தோன்றியிருக்கும் பாசிச நோய் என்பதை உணராயா?

தமிழ்ச் சமூகமே! தான் உயிர் வாழ்ந்திருந்தவரை உன் விடுதலைக்காக என்றே தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்திருந்தவன் சுபத்திரன்.

தமிழர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே ஒருவரையொருவர் சந்தேகப்பட்டுக் கொள்ளவும் எதிரியாய் நினைக்கவும் கொண்டு வெறியாடுவதை வீரம் என்று கொண்டாடவும் ஆரம்பித்திராத காலத்தில் அரசியல் போராளியாக உருவாகியவன் அவன்.

இவர்கள் நியாயப்படுத்த விரும்புவது போல, தமிழினத்தின் விடுதலைக்கான பலியெடுப்பு அல்ல சுபத்திரன் கொலை பயமறியா இளைஞர்களின் உயிர்த்தியாகத்தால் தன் சமூகத்தையும் பிற சமூகத்தையும் மிரட்டும் அதிகாரம் பெற்று ஏகப்பிரதிநிதித்துவத்தை திணித்து மேலும் மேலும் மக்களை அவலங்கள் அழிவுகளுக்குள் தள்ளும் சமூக அழிப்புப் பயணத்தின் தொடர்ச்சியே இந்தக் கொலை! என்பதை தமிழ்ச் சமூகமே! நீ எப்போது உணர்ந்து கொள்ளப்போகிறாய்?

ஜனநாயகத்தையும் மனித உரிமைகளையும் நேசிக்கும் தமிழ் மக்கள்

ஐன் 21ந் திகதி Daily News பத்திரிகையில் வாசகர் ஒருவர் எழுதியிருந்த கடிதத்தின் தமிழாக்கம்

பி. ஆர். எல். .எப். .
 வரதர் அணி சைப்
 சேர்ந்த, ரொபேர்ட் எனப் பலராலும் அறியப்பட்ட, சுபத்திரை இப்பொழுது எம் முன் இல்லை. ஐன் 14 ஆம் திதிகி காலை மொட்டை மாடியில் உடற்பறிகி செய்துகொண்டிருக்க கைமீல் கொலையாளியால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

எனது நிறுவனத்துக்கு இரா ஹுவத்தின் உதவி தேவைப்பட்ட போது ரொபேர்ட் எனக்கு அறி முகமானார். வடக்கு கிழக்கிலுள்ள மக்களுக்கு இவ்வாறான பல உத விகளை சமீபத்தில், ர.பி.ஆர்.எல்.எப். என்பவரால் செய்யக் கூடியவை யாக இருந்தன. செய்துகொண்டிருந்தன. அரசியலுக்கப்பால் பெற்றபடி கட்சிகளின் உதவிகளையும் நன்மைகளைப்படும் தமிழ் மக்கள் பெற நிகழ்கின்றனர். ஆனால் பின்னர் அவர்கள் அதனை மறந்து வெள்ளிகளாகிவிடுகின்றனர்.

தனது சமூகத்தின் மீது அக் கறைகொண்ட ஒரு இலட்சியவாதி யாகத்தான் ரொபேர்ட்டை நாம் கண்டோம். எனக்கு உதவவற்ற காக அவர் செயற்பட்ட விதம், அவர் எவ்வளவு பெரிய மனம் படைத்தவர் என்று கட்டியது. தன்னவற்றும், பிறருக்கு உதவுவ தில் நிறைவு காண்பவராக இருந்தார். ஜனநாயகக் கூட்டமைப்பிற்குப் பத்திரியாளிக், யாழ் மாநகர சபை, மீன் செயற்பாடுகளில் தமிழ் கூட் டமைப்புடன் இணைந்து உள உறுதியுடன் செயற்பட்டமை, பல வழிகளிலும் அர்ப்பணப்போடு தமிழ் மக்களுக்குச் சேவை செய் தமை என்பன ரொபேர்ட் தொடர் பான எனது கண்பீட்டுகள் சரியானவை என்பதைப் பற்றி சார்பறிவா.

வரலாற்றில் ஏற்பட்ட விபத்தால் 1980 களின் முற்பகுதியில் ஏனைய இலட்சியம் நிறைந்த தமிழ் இளைஞர்களையும் போல ரொபேர்ட்டும் தன்னது ஒரு விடுதலை இயக்கத் தில் இணைந்துக்கொண்டார். ஆயுத வல்லாததும் இவ்வாறான தனிப்பட்ட அரசியல் பரி கொண்டு. அந்த

வாதியுக்கு எதிரானது தமிழ் அரசியல் போக்கு. ரொபேர்ட்டின் தமிழ் நல்ல சார்பு ஆற்றலையும், மூலக்கருவியும் மறுத்தொதுக்க முடியாத அகே சமயம், தமிழ்த் தேசியத்தின் அழகம் நேயத்துடன் சேர்ந்த பிறமுகர் ஒருவர் பின்வருவ மாறு வெளியிட்டுத்தினார் :

ஆம், யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஒவ்வொரு வரும் சொல்வார், ரொபேர்ட் நல்லவர், மக்களுக்குப் பல்வேறு வழி கனிவெல்லம் உத விகள் புரிந்தார் என்பதை. ஆனால் ஏன் இவர் சமீ. ஆர்.எல்.எப். வரதர் அணியில் இருந்தார்?

சொரணையற்ற அந்தப் பதில், இவ்வாறான கேள்விகளைத் தமிழ்

ரொபேர்ட்டுடைய Robert's Indictment

அரசியல் இடை வெளியை நியம வும், தனனை நம்பியவர்களைக் கைவிடாதிருக்கவும் தீர்மானித் தார்.
 இது காலப்போக்கில் அலருக் கும், அவரைப் போன்ற ஏனைய

நான் ரொபேர்ட்டைக் கடைசி யாகப் பார்த்தபோது, அவருடைய வடிக்கைகள், அசைவுகள் யாவும் கட்டி அலுவலகங்களுக்குள்ளேயே முடக்கப்பட்டிருந்தன. இந்த முடக்கத்தால், நான் முதலில் பார்த்த மெல்லிய உயரமான ரொபேர்ட் உடற் பருமன் அப்தி கந்துக்கு காணப்பட்டார். வேட்டை

ஐன் 29-ஜூலை 05, 2003
 வாசகர் தினமுரசு

கவிடும் என குடும்பத்தவர்கள் கேள்வியிருந்தனர். அவர்களுக்கும் ரொபேர்ட் மீது மதிப்பும், அன்பும் இருந்தபோதும் யாழ்ப்பாணத்தின் கைக்கப்பட்டிருந்த ரொபேர்ட்டின் மூதலுக்கு அஞ்சல் செய்ய யோசனாவில்லை. அப்படிப் போலதன் மூலம் நானும் கொலையாளிகளால் கைவிடப்பட்டேன் ஒருவனாகிவிடுவேன் என்று அந்த முக்கியஸ்தர் விளையாட்டு வேண்டாம் என்று உணர்ந்தேன்.

நானும் இங்குள்ள சாநாணர் களில் இருவன், கோழை என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். உயர்ந்த வேடி ரும் போன்ற ரொபேர்ட்டின் துணிவு காண மக்கள் பத்தி, இளமை

குற்றப் பத்திரம்

நிறம்பிய இலட்சியவாதம் ஆகியவற்றுக்கு முன்னால் மிகக் குறுகிய தும் சாதாரணமான கோழை நான், தனது மனத்தினால் இதைத் தமிழ்த் சமூகமே எப்படியாக இருக்கிறது என்றும், எப்படி மனத்தலைக் கூடத் தன் நண்பர்களைக் குறிப்பக் காட்ட முடியாத சமூகமாக அச்சத்தில் குறையுந்து கிடக்கிறது என்பதையும் ரொபேர்ட் காட்டிச் சென்றுள்ளார்.

ஆனால் அவரது சேரத்திற்கு, குடும்ப அங்கத்தவர்களுக்கு நான் ஒன்றாகக் கூற விரும்புகிறேன் அவரது மனைச் சடங்கில் சமீ. ஆர்.எல்.எப். அங்கத்தவர்கள் அல் லாதேன் மிகச் சேர்ப்பு எண்ணிக் கையாளாக இருக்கலாம். ஆனால் உண்மையில், ரொபேர்ட் எந்தக் கப் போராளர் என்பதை மதிக்கும், ஏற்றுக்கொள்ளும், அவரது மனித நேயத்தை ஏற்று உணர்ந்து பல கோழைகள் இருக்கின்றனர். ஒரு நாள், அவர்கள் எமது நண்பன் ரொபேர்ட் என்று கூறும் குழல் நிச்சயம் வரும். தன்னைப் படைத்தவரை ரொபேர்ட் சந்திக்கும்போது, ஏனைய தமிழ்ச் சமூகத்தவர்களிடும் பாய்க்க மிகுந்த கருவணையுடனேயே கணிக்கப் படுவார்.

ஆனால் எனது குடும்பத்தவர் கள் மிகுந்த பந்தாரை அதற்கும் மறுத்துவிட்டனர். அங்கு செல்ல வேண்டாம் என்று என்னிடம் கூறும்படி, த.வி.க., முக்கியஸ்தர்

தமிழ்த் கோழை

சுபத்திரனின் இறுதிக் கிரியைகளில் பெருமளவு மக்கள், அரசியல் பிரமுகர்கள் பங்கேற்பு

-பி.ரவிவர்மன்-

கொலை செய்யப்பட்ட ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி (ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப்.- வரதர் அணி)யின் பிரதித் தலைவரும் யாழ். மாநகர சபையின் முன்னாள் உறுப்பினருமான தம்பிராஜா சுபத்திர (ரொபேர்ட்)னின் இறுதிக் கிரியைகள் நேற்று வியாழக்கிழமை மாலை 6 மணிக்கு நடைபெற்றன.

கொழும்பு பொரளை கனத்தை இந்து மயானத்தில் நடைபெற்ற இறுதிக் கிரியைகளில் பெருந்திரளான பொது மக்களும் மற்றும் அரசியல் கட்சிகளின் தலைவர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், பொது அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகள் ஆகியோரும் கலந்துகொண்டனர்.

பொரளை கனத்தைப் பகுதியில் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் நேற்று பலப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. பெருமளவு பொலிஸாரும் இராணுவத்தினரும் இந்தப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

பொரளை ஐயர்ட்ன மலர்ச்சாலையில் அஞ்சலிக்காக வைக்கப்பட்டிருந்த சுபத்திரனின் பூதவுடல் நேற்று பிற்பகல் 3 மணியளவில் அங்கிருந்து ஊர்வலமாக எடுத்து வரப்பட்டு கனத்தை இந்து மயானத்தில் இறுதி அஞ்சலி நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன.

ஈழமக்கள் ஜனநாயகக் கட்சி (ஈ.பி.டி.பி)யின்

முன்னாள் யாழ்.மாவட்டப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எஸ்.சிவதாசன் தலைமையில் அஞ்சலிக் கூட்டம் நடைபெற்றது.

இந்த அஞ்சலிக் கூட்டத்தில் ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க, ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் பிரதித் தலைவரும் அமைச்சருமான கரு ஜயகுரிய, தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் தலைவரும் யாழ். மாவட்டப் பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான வீ.ஆனந்தசங்கரி ஆகியோரினால் அனுப்பிவைக்கப்பட்ட இரங்கல் செய்திகள் வாசிக்கப்பட்டன.

இதனையடுத்து, லங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் தலைவர் பட்டி வீரக்கோன், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் டி.யு. குணசேகர, மேல் மாகாண ஆளுநர் அலவி மெளலானா, ஜனதா விழுக்தி பெரமுன. (ஜே.வி.பி.)வின் பிரசார செயலாளரும் பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான விமல் வீரவன்ச, தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழக (புளொட்)த்தின் தலைவர் தர்மலிங்கம் சித்தார்த்தன், ஈழப்புரட்சிகர அமைப்பு (ஈரோஸ்) மத்திய குழு உறுப்பினர் சங்கர்ராஜி, பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மங்களசமரவீர, ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப்-வரதர் அணி மத்திய குழு உறுப்பினர்கள் தி.பூந்தரன் (சுரு), ரட்னம் மற்றும் சுதந்திர ஊடகவியலாளர் ஒன்றியத்தின் தலைவர் சுனந்த தேசப்பிரிய, மனித உரிமை ஆர்வலர் சனிலா அபேசேகர, அரசியல் விமர்சகர் தயான் ஜயதிலக உட்பட பலர் அஞ்சலி உரையாற்றினார்கள்.

அத்துடன், இந்தியத் தூதரக பிரதித் தூதுவர் மோகன்குமார், ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சி (ஈ.பி.டி.பி.)யின் செயலாளர் நாயகம் டக்ளஸ் தேவானந்தா, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மஹிந்த ராஜபக்ஷ, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் டி.எம்.ஐயரத்தன, வத்தேகம சமித்த தேரர், என்.ரவிராஜ், ராமலிங்கம் சந்திரசேகரன், அந்துந்தி, முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எஸ்.தவராஜா, வீ.கே.ஜெகன், முன்னாள் யாழ்.மாநகர சபை உறுப்பினர்கள் எஸ்.அரவிந்தன், தங்கமுருந்தன் உட்பட பல அரசியல் பிரமுகர்களும் இறுதிக் கிரியை நிகழ்வுகளில் கலந்துகொண்டனர்.

சுபத்திரனின் பூதவுடல் நேற்று நல்லடக்கம்

(சதாசிவம் ஜீவா)

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப்பின் சிரேஷ்ட தலைவர்களில் ஒருவரான தம்பிராசா சுபத்திரனின் பூதவுடல் நேற்று மாலை பொரல்ல கனத்தை மயானத்தில் பலத்த பாதுகாப்பின் மத் தியில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது.

கடந்த சனிக்கிழமை யாழிலுள்ள கட்சியின் அலுவலகத்தில் சினைப்பர் தாக்குதலில் இவர் கொல்லப்பட்டார். சுபத்திரனின் இறுதிக் கிரியையில் ஜனாதிபதி, அமைச்சர் கருஜயகுரிய, வீ. ஆனந்தசங்கரி ஆகியோரின் அனுதாபச் செய்திகள் வாசிக்கப்பட்டன. இறுதிச் சடங்கில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மகிந்த ராஜபக்ஷ, (8ம் பக்கம் பார்க்க)

சுபத்திரனின் பூதவுடல்... (தொடர்)

இந்திய பிரதி உயர் ஸ்தானிகர் மோகன் குமார், மேல்மாகாண ஆளுநர் அலவி மெளலானா, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களான மங்கள சமரவீர, பிரியதர்சன யாப்பா, விமல் வீரவன்ச, ராமலிங்கம், த. சித்தார்த்தன், டக்ளஸ் தேவானந்த ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

இடதுசாரி கட்சிகளின் தலைவர்களான பட்டிவீரக்கோன், டி.யு. குணசேகர உட்பட பல மனித உரிமை அமைப்புக்களின் பிரதிநிதிகள், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகள், ஈரோஸ் அமைப்பின் சங்கர்ராஜி ஆகியோருடன் பொதுமக்களும் கலந்துகொண்டனர்.

இதில் கலந்துகொண்ட மனிதநேய ஆர்வலர் சுனந்த தேசப்பிரிய பேசியதாவது: நிமலராஜன் யாழ்ப்பாணத்தில் படுகொலை செய்யப்பட்ட போது, யாழ். ஆஸ்பத்திரிக்கு அவரைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஓடோடிச் சென்றவர் சுபத்திரன். அதுதான் சுபத்திரனின் மனிதநேயம். அவரின் இழப்பு ஈடுசெய்ய முடியாதது என்றார்.

20.6.2003

சுபத்திரனின் கொலையைடுத்து வரதர் அணி முக்கியஸ்தர்களுக்கு பாதுகாப்பு

17.6.2003

(எஸ்.பூங்கஜன்)

ஈ.பி.டி.பி., ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப்., வரதர் அணி மற்றும் உளவுப்பிரிவு உறுப்பினர்கள் தொடர்ந்தும் படுகொலைசெய்யப்பட்டு வருவதையடுத்து இக்கட்சிகளின் முக்கியஸ்தர்களுக்கான பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

வட-கிழக்கு பகுதி, மற்றும் கொழும்பில் தங்கியுள்ள ஈ.பி.டி.பி., ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப்., வரதர் அணி முக்கியஸ்தர்களுக்கு பாதுகாப்பு அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளதுடன், வீடுகளுக்கும் பாதுகாப்பு வழங்குவது குறித்து பொலிஸார் ஆலோசித்து வருகின்றனர். இக்கட்சியினை சேர்ந்த முன்னாள் எம்.பி.க்க

ளுக்கு பொலிஸ் பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப்., வரதர் அணியின் யாழ். மாவட்ட அமைப்பாளரும் மத்திய குழு உறுப்பினருமான சுபத்திரன் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதையடுத்தே இவர்களுக்கான பாதுகாப்பு அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதேவேளை, வெள்ளவத்தை சோதனைச்சாவடியில் இரு இளைஞர்கள் கைது செய்யப்பட்ட சம்பவத்தையடுத்து கொட்டாஞ்சேனையில் நால்வர்கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

இரு யுவதிகளும், இரு இளைஞர்களுமே பொலிஸாரால் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

கொழும்பில் வியாழனன்று சுபத்திரனின் இறுதிக்கிரியை

அரசியல் தலைவர்கள் அனுதாபம்

(சதாசிவம் ஜீவா)

யாழ்ப்பாணத்தில் நேற்று முன்தினம் சுட்டுக்கொல்லப்பட்ட ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். (வரதர் அணி) சிரேஷ்ட உறுப்பினர் தம்பிராஜா சுபத்திரனின் (ரொபாட்) பூதவுடல் நேற்று கொழும்புக்கு விமான மூலம் கொண்டுவரப்பட்டது. பூதவுடல் நாளளமறுதினம் மக்களின் அஞ்சலிக்காக ஜயரட்ண மலர் சாலையில் வைக்கப்படும்.

யாழ். ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். அலுவலகத்தில் அன்னாரின் பூதவுடலுக்கு அரசியல் தலைவர்கள், இயக்க முக்கியஸ்தர்கள் உட்பட பலர் அஞ்சலி செலுத்தினர். இறுதிக்கிரியைகள் வியாழக்கிழமை (6ம் பக்கம் பார்க்க)

சுபத்திரன் - 17/6/03

கொலைச் சம்பவங்களுக்கு வரதர் குழு கண்டனம்

(மட்டக்களப்பு சுழற்சி நிருபர்)

அரசுக்கும், புலிகளுக்கும் இடையில் புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடப்பட்டு ஒருவருடத்திற்கு மேலாகியும் மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களில் மாற்றுக் கருத்து உள்ளவர்களை புலிகள் கொலை செய்தல், கடத்துதல் போன்ற குற்றச்செயல்களில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இதற்கு எதிராக இலங்கை அரசும் சர்வதேச சமூகமும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். (வரதர் குழு) மட்டக்களப்பு பிராந்திய பொறுப்பாளர் தே. பத்மநாதன் விடுத்த அறிக்கையில் தெரிவித்துள்ளார்.

சுபத்திரன் - 17/6/03

தோழர் சுபத்திரன் தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்காகவும் அடக்குமுறைக்கெதிராகவும் போராடப் புறம்பட்டவர்

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ். அறிக்கை 16.6.03

20/6/03

(யாழ். அலுவலக நிருபர்)

சட்டுக் கொல்லப்பட்ட ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ். வரதர் அணியின் யாழ். மாவட்ட அமைப்பாளர் தம் பிராசா சுபத்திரனின் (றோபேட்) கொலை தொடர்பாக ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ். இன் யாழ். பிராந்திய அமைப்பு அறிக்கை ஒன்றினை வெளியிட்டுள்ளது.

அவ் அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளதாவது:

ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் மூத்த உறுப்பினர்களில் ஒருவரான தோழர் சுபத்திரன் (வயது 46) கடந்த சனிக்கிழமை காலை 6.15 மணியளவில் யாழ்ப்பாணம் ஆஸ்பத்திரி வீதியில் அமைந்துள்ள ஈ.பி.ஆர். எல்.எவ். அலுவலகத்தில் வைத்து படுகொலை செய்யப்பட்டார்.

சாவகச்சேரியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இருவர் 1980 களின் ஆரம்பத்தில் தமிழ் மக்களின் தேசிய விடுதலைக்காகவும் இலங்கையின் சமூக மாற்றத்திற்காகவும் சமூக அடக்குமுறைகளுக்கு எதிராகவும் போராடப் புறப்பட்டவர்.

வெளியுலகிலும் சிறை வாழ்க்கையிலும் சித்திரவதைகள், வேதனைகளுக்கு மத்தியிலும் கம்பீரமாக வாழ்ந்தவர். மற்றவர்களிடம் எந்தப் பிரதியுபகாரமும் பார்க்காமல் அர்ப்பண சிந்தனையுடன் உதவியவர். நல்ல தோழராகவும், சிறந்த நண்பராகவும் தலைவராகவும் திகழ்ந்தார்.

யாழ். மாநகர சபையையும் அதன் செயற்பாடுகளையும் புத்துயிர் பெறச் செய்வதில் ஆற்றிய பங்கு அளப்பரியது.

இலங்கை அரசுக்கும் புலிகளுக்கும்ிடையே யான புரிந்துணர்வு ஒப்புந்தத்திற்குப் பின்னர் சமாதானத்திற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதாகச் சொல்லப்படும் இக் காலத்தில் தொடர்ச்சியாகப்படுகொலைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

ஆகவே ஜனநாயகத்தின் மீதும் சமாதானத்தின் மீதும் நம்பிக்கை கொண்டுள்ள பெருவாரியான மக்களையும் இந்த நாட்டின் அரசாங்கம் மற்றும் எதிர்க்கட்சிகளையும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களையும் வெளிநாட்டுத்துவராலயங்களையும் மனித உரிமை அமைப்புகளையும் தனிப்பட்ட புத்திஜீவிகளையும் இந்தப் படுகொலைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

தோழர் சுபத்திரனின் இலட்சியங்கள் நாகரிகமான மனித சமூகத்தின் இலட்சியங்கள், வரலாறு அவற்றை முன்னெடுத்துச் செல்லும்.

சுபத்திரன் கொலையைப்படுத்து

இரு காவலாளிகள் விசாரணையில்

(யாழ்.அலுவலக நிருபர்)

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ்.வரதர் அணியின் யாழ்.மாவட்ட அமைப்பாளர் த.சுபத்திரனின் கொலையை அடுத்து யாழ். வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் இரவு காவல் கடமையில் இருந்த மாணிக்கம் இளங்குமாரன், முத்துக்குமாரு சந்திரகுமாரன் ஆகிய இருவரும் பொலிஸாரினால் தடுத்துவைக்கப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டு வருகின்றனர்.

சுபத்திரனின் கொலை தொடர்பாக யாழ். பொலிஸார் இன்று திங்கள் யாழ். மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் அறிக்கை ஒன்றினைச் சமர்ப்பிப்பர் எனத் தெரிய வருகின்றது.

தினகரன் - 16.6.2003

NAKARAN

சுபத்திரன் கொலை தொடர்பாக

வேம்படி கல்லூரி காவலாளிகள்

இருவர் சந்தேகத்தின் பேரில் கைது

(லோரன்ஸ் செல்வநாயகம்)

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ். வரதர் அணியின் யாழ். மாவட்டப் பொறுப்பாளரும் அக்கட்சியின் அரசியல் உயர்பீட உறுப்பினருமான ரொபட் (தம்பிராசா சுபத்திரன்) கொலை தொடர்பாக யாழ். வேம்படி மகளிர் கல்லூரியின் காவலாளிகள் இருவர் சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

வேம்படி மகளிர் கல்லூரி வளாகத்திலிருந்து சினைப்பர் தாக்குதல் மூலம் இவர் கொல்லப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளதையடுத்தே யாழ். வேம்படி மகளிர் கல்லூரியின் காவலாளிகள் இருவரை சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டுள்ளதாக யாழ். பொலிஸார் தெரிவித்தனர்.

காவலாளிகள் இருவரும் நேற்று யாழ். மாவட்ட நீதிபதி ஆர்.டீ.விக்னராஜா முன்னிலையில் ஆஜர்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். காவலாளிகள் இருவரையும் இம்மாதம் 23ம் திகதிவரை விளக் கமறியவில் வைக்குமாறு நீதிபதி உத்தரவிட்டுள்ளார்.

(ஸ)

இதய அஞ்சல்

பிறப்பு

24

12

1957

புகுகொலை

14

06

2003

தோழர் றொபேட்
(தம்பிரஜா சுபத்திரன்)

வலது பக்கத்தில் உட்கொண்டிருப்பது
 திருவள்ளூர் சி.பி.ஆர்.எல்.எப். அமைப்பின்
 கட்டிடம். கட்டிடம் கட்டப்பட்டதற்கான
 கட்டிடக் கட்டுமானம் செய்து கொடுத்த
 கட்டிடக் கட்டுமானம் செய்து கொடுத்த
 கட்டிடக் கட்டுமானம் செய்து கொடுத்த
 கட்டிடக் கட்டுமானம் செய்து கொடுத்த

மதுரை மருத்துவமனை
 முன்னணி (ச.பி.ஆர்.எல்.எப்.)

தினகரன் - 15.6.2003

தினகரன் - 15-6-2003.

வரதர் அணியாழ். பொறுப்பாளர் கொலை

ச.பி.ஆர்.எல்.எப். வரதர் அணியின் யாழ். மாவட்ட பொறுப்பாளரும், அந்த இயக்கத்தின் அரசியல் உயர் பீட உறுப்பினருமான ரொபேட் என்று அழைக்கப்படும் கந்தையா சுபத்திரன் (47 வயது) நேற்று சனிக்காலை 6.30 மணியளவில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

யாழ். வைத்தியசாலை வீதியில் உள்ள ச. பி. ஆர். எல். எப். வரதர் அணி அலுவலகத்தின் மேல் மாடியில் உடற் பயிற்சி செய்து கொண்டிருந்த போது சினைப்பர் குண்டுத் தாக்குதலில் கொல்லப்பட்டதாக பொலிஸார் தெரிவித்தனர். வைத்தியசாலைக்கு எதிர் திசையில் உள்ள மாடிக் கட்டிடம் ஒன்றிலிருந்து இத்தாக்குதல் நடத்தப்பட்டதாக ச. பி. ஆர். எல். எப். வட்டாரங்கள் தெரிவித்தன.

1976 ம் ஆண்டு சமூக மாணவர் அமைப்பில் சேர்ந்த இவர் பின்னர் ச.பி.ஆர்.எல்.எப். அமைப்பில் முக்கிய உறுப்பினரானார். 1987இல் இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தினை அடுத்து இவர் ச.பி.ஆர்.எல்.எப். அரசியல் உயர் பீட உறுப்பினராக செயற்பட்டு வந்தார்.

கட்பலில் ஆயுதங்கள் கொண்டு செல்லப்படுபதை

வரதர் அணி சிரேஷ்ட உறுப்பினர் சுபத்திரன் சுட்டுக் கொலை

(2 ஆம் பக்கம்)

(நல்லூர், யாழ்ப்பாண, அலுவலக நிருபர்கள்)

ஈ.பி.ஆர்.எல். எல். வரதர் அணியின் யாழ்ப்பாண அமைப்பாளரும் மத்திய செயற்குழு உறுப்பினரும் யாழ். மாநகரசபை முன்னாள் உறுப்பினருமான றொபேர்ட்

என அழைக்கப்படும் தம்பிராசர் சுபத்திரன் (47

வயது) நேற்று சனிக்கிழமை காலை 6 மணி யளவில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டுள்ளார்.

யாழ். ஆஸ்பத்திரி வீதியில் உள்ள மேற்படி அமைப்பின் யாழ். மாவட்ட அலுவலகத்தின் மேல் மாடியில் இவர் உடற்பயிற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தபோது சினைப்பர் தாக்குதல் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகவும் இத்தாக்குதலால் இவர் பலியானதாகவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

வேம்படி மகளிர் கல்லூரி வளாகத்திலிருந்தே சினைப்பர் தாக்குதல் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளதாகவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

குட்டுச் சம்பவத்தையடுத்து ஆபத்தான நிலையில் இவர் யாழ். போதனா வைத்திய சாலைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அங்கு அனுமதிக்கப்பட்ட பின்னர் அவர் மரணமானதாக

(2 ஆம் பக்கம்)

27 சென் - 15.6.2003

வரதர்....

(தொடர்ச்சி)

மருத்துவமனை வட்டாரங்கள் தெரிவித்தன.

படையினர் விரைவு

பொலில் மற்றும் இராணுவத்தினர் உடனடியாக ஆஸ்பத்திரிக்கும், குட்டுச் சம்பவம் நடைபெற்ற இடத்திற்கும் விரைந்து சென்றதுடன் அப்பகுதிகளுக்கு எவரையும் செல்லவிடாது தடுத்து விசாரணைகளில் ஈடுபட்டனர்.

யாழ். மாவட்டத்தில் சாவகச்சேரி நுணாவிலைச் சேர்ந்த சுபத்திரன் வரதர் அணியில் வரதராஜப்பெருமான்கு அடுத்த நிலையிலுள்ள முக்கியஸ்தராகக் கருதப்பட்டவர்.

2001 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தலிலும் ஈ.பி.ஆர். எல். எல். வரதர் அணியின் யாழ். மாவட்ட பாராளுமன்ற முதன்மை வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டு தோல்வியடைந்தார்.

வடக்கு கிழக்கு அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எல்.வரதர் அணி பொறுப்பாளராகவும் இவர் பணியாற்றி வந்தார்.

நீதிவான் பார்வைபிட்டார்

சம்பவத்தையடுத்து யாழ். மாவட்ட நீதிவான் ஆர்.ரி. விக்னராஜா மேற்படி அமைப்பின் யாழ்.

27 சென் - 15.6.2003

சுபத்திரன் கொலைக்கு புளொட் கண்டனம்

கால் நூற்றாண்டு காலமாக விடுதலைப் பாதையில் கைகோர்த்து நின்ற சுபத்திரனின் இழப்பு அவரது கட்சிக்கு மட்டுமல்ல தமிழ் பேசும் மக்களுக்கும் ஜனநாயகத்தை வேண்டி நிற்கும் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஈடு செய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும் என்று தமிழீழ மக்கள் விடுதலை கழகம் (புளொட்) விடுத்துள்ள அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இது தொடர்பாக புளொட் விடுத்துள்ள அனுதாபச் செய்தியில் மேலும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள தாவது:

தமிழ் மக்களின் விடுதலையை நேசித்து 1980 களின் ஆரம்பக் கறுகளிலே தன்னை விடுதலைப் போராட்டத்துடன் இணைத்து மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளுக்காகப் போராடியவர் தம்பிராஜா சுபத்திரன் (றொபேட்) ஜனநாயக விரோதிகளின் புர்சில வெறிக்கு பலியாகிவிட்ட துயர் தோய்ந்த செய்தி வேதனையைத் தந்து நிற்கிறது.

தான் சார்ந்த கட்சிக்குள் மட்டுமல்லாது ஏனைய கட்சிகளுடனும் தோழமைபுடனும் புரிந்துணர்வுடனும் செயலாற்றிய சுபத்திரன் ஆளுமைப் பண்பும் மனித நேயமும் கொண்ட மக்களை நேசித்த போராளியாவார். பூர்வீகப் படைகளின் வதை முகாம்களில் நான்காண்டு காலம் வதைப்பட்ட போதும் விடுதலை மீதும் ஜனநாயகத்தின் மீதும் அவர் கொண்டிருந்த பற்றுதி தளர்ந்துவிடவில்லை. மாறாக போராட்டத்தின் சகல வடிவங்களிலும் தன்னை பக்குவப்படுத்திக் கொண்டு அடக்குமுறைகளுக்கெதிராக பலங்கொண்ட மட்டும் குரலெழுப்பினார்.

ஹர்கவுன்ஸ் (பிரைவேட்) லிமிடெட் பாரால் கொழும்பு-15

27 சென் - 15.6.2003

THE HINDU

[Group Publications](#)

Online edition of India's National Newspaper

Front Page

News:

Advts:

Give your
Parents

GET
MARRIED

By V.S. Sambandan

Stories in this Section

Archives

Features:

The EPRLF leader, Subathiran Thambirajah, who was assassinated by the LTTE in Jaffna today. — Photo: Sriyantha Walpola

COLOMBO JUNE 14. In an ominous return to violence in Sri Lanka, a top anti-LTTE leader, T. Subathiran (45), was assassinated in the heart of northern Jaffna town early this morning by an "unidentified sniper", allegedly an LTTE sharpshooter, while a rebel ship, said to be carrying arms was sunk off the eastern coast in a five-hour pre-dawn naval operation.

Today's incidents are not entirely unexpected and are indications that the stalled 15-month peace process is now on a short fuse, with the possibilities of a relapse into armed conflict increasing. Analysts see both political and military motives for the LTTE, which has neither claimed nor denied involvement in the killing of Subathiran.

படுகொலை கலாசாரத்தை வளர்க்காதீர்கள் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு ஒருமித்து குரல் கொடுங்கள்

சபையில் ஈ.பி.டி.பி. உறுப்பினர் நடராஜா மதனராஜா

(சபை நிருபர்கள்)

வடக்கில் மாற்று தமிழ்க்கட்சிகளுக்கு எதிரான புலிகளின் பயங்கரவாதம் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டுள்ளது. புலிகளின் படுகொலைக் கலாசாரத்தை கண்டும் காணாததுமாக இருக்கும் முக்கிய தமிழ் கட்சிக்கும் இதே கதிதான் என்பதை மறந்துவிட வேண்டாம் என்று யாழ்.மாவட்ட ஈ.பி.டி.பி. உறுப்பினர் நடராஜா மதனராஜா பாராளுமன்றத்தில் உரையாற்றுகையில் கூறினார்.

பொது வசதிகள் சட்டமூலவிவாதத்தில் பேசிய அவர் மேலும் தெரிவித்தாவது:-

மாற்றுக் கட்சிகளின் உறுப்பினர்கள் அடுத்தடுத்து புலிகளால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டு வருகிறார்கள். அவர்களின் ஆதரவாளர்கள், குடும்பம்

தர்களாக இருப்பவர்கள், தொழில் புரிபவர்கள் என்று பாராது, அழித்தொழிக்கப்படுகிறார்கள். இதன் உச்சகட்டமாக ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். முக்கிய தலைவர் தம்பிராஜா சுபத்திரன் கடந்த சனிக்கிழமை புலிகளால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டுள்ளார். சுபத்திரன் போன்ற உன்னதமான தலைவர்களை தமிழ்ச் சமுதாயம் எக்காரணத்தாலும் இழக்கமுடியாது. அயராது உழைப்பும் அர்ப்பணமும் தெளிவான அரசியல் சிந்தனையும் கொண்ட இலட்சியவாதி சுபத்திரன். அத்தகைய மகா புருசர்கள் எமது சமுதாயத்திற்கு கிடைத்தது ஓர் அருமையான பொக்கிசம். இத்தகையவர்களை அழித்தொழித்து தமிழ் மக்களை தலைமைத்துவமற்ற நிரக்கதி நிலைக்கு உள்ளாக்கி தமது காலடியில் மண்டியிட வைப்பதற்கே புலிகள் முனைகிறார்கள்.

நாம் புலிகளின் கரத்தால் பல அரசியல் தலைவர்களை இழந்திருக்கிறோம். இச்சபையில் கம்பீரமாக எதிர்க்கட்சி தலைவராக அமர்ந்திருந்த த.வி.கூ. தலைவர் அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம் இன்று எம்மத்தியில் இல்லை என்றால் அதற்கு காரணம் புலிகளே, ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். தலைவர் பத்மநாபாவை அழித்ததும் அவர்களே, அந்த வரிசையில் தற்போது வீழ்த்தப்பட்டிருக்கும் தலைவர் சுபத்திரன் சமாதானப்பேச்சு என்ற திரையைப் பயன்படுத்திவே தலைவர் அமிர்தலிங்கம், தளபதியோகேஸ்வரனைக் கொன்றார்கள். அதே சமாதான சூழல் என்ற பின்னணியில் மாற்று தமிழ்க் கட்சிகளின் தற்பாதுகாப்புக்கான ஆயுதங்கள் கூட களையப்பட்ட நிலையில் இப்போது சுபத்திரன் அநியாயமாக பலியாக்கப்பட்டுள்ளார். சுபத்திரனின் படுகொலையாவது இச்சபையின் கண்களை திறக்கட்டும். புலிகள் எது செய்தாலும் தாளம் போட்டுப் பழகி அவர்களின் அடிவருடிகளாக மாறிவிட்ட சில தமிழ்க்கட்சிகள் தங்களுக்கும் இந்நிலை வரும் என்பதை உணரட்டும்.

தவிர்க்க முடியாதது.

கப்பம் வாங்குதல், அதிகாரம் பண்ணல் போன்றவற்றிற்கு மெளனமாக இருப்பது என்பது வேறு, படுகொலைகளுக்கு மெளனமாக இருப்பது என்பது வேறு. படுகொலைகளுக்கு மெளனமாக இருந்தால் அதற்கு அவர்களும் பலியாக நேர்வது தவிர்க்க முடியாததாகப் போய்விட்டும்.

படுகொலைக் கலாசாரத்திற்கு தயவு செய்து நீர் வார்க்காதீர்கள். அதனை ஒரு வீரதீரச் செயலென்று போற்றிப் பாடாதீர்கள். ஒரு மனிதனின் மரணம் எத்தகையது என்பது பற்றிப் பொறுப்புணர்வுடன் சிந்தியுங்கள். நாம் எல்லோரும் மனிதர்கள். எங்களுக்கு குடும்பமுண்டு, உறவுகள் உண்டு, பிள்ளைகள், பெற்றாராண்டு. எங்கள் குடும்பத்தில் சாதாரணமாக நிகழும் ஒரு இயற்கை மரணத்துக்கே நாம் எவ்வளவு துடித்துப் போகிறோம்? மாற்ற முடியாத விதியாக இருந்தாலும் அதனை எம்மால் ஜீர்

ணித்துக்கொள்ள முடிகிறதா?

படுகொலைகளை நாம் ஆதரிக்கலாமா? இந்த மனித விரோதச் செயலை மக்களின் பிரதிநிதிகள் எப்படி அங்கீகரிக்க முடியும்? தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகளென்று கூறிக்கொண்டு இங்கு வீற்றிருக்கும் தமிழ்க் கட்சிகளின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன். இத்தகைய படுகொலைகள் தமிழ் சமுதாயத்துக்கு ஏற்புடையவை தானா? இல்லையென்று உங்கள் மனசாட்சி சொன்னால் அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்தக் குரல் கொடுங்கள்.

மெளனித்து நிற்காதீர்கள் இதே பயங்கரவாதம் கடந்த கால வரலாற்றில் உங்கள் தலைவர்களுக்கும் பலிகொண்டதை மறந்து விடாதீர்கள்.

இதேவேளை இப்படுகொலைகளுக்கு எதிராக குரல் கொடுக்க வேண்டிய கடப்பாடுடையவர்கள் பாராளுமன்றத்துக்கு வெளியேயும் உள்ளார்கள் குறிப்பாக மனித உரிமை அமைப்புகள், ஊடகங்கள் என்பனவற்றுக்கு இப்பாரிய கடப்பாடு உண்டு. ஆனால் மனித உரிமை அமைப்புகளில் ஒன்றிரண்டைத் தவிர மற்றவை ஏன் இவ் விடயத்தில் மெளனம் அனுஷ்டிக்கின்றன.

படுகொலைகளுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுக்க மறுப்பவர்கள் மனித உரிமை அமைப்புகளென்று தம்மைப் பறைசாற்றிக் கொள்வதில் அர்த்தமுண்டா?

இதேபோல் ஊடகங்களின் கடப்பாட்டையும் இவ்விடயத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியதாக உள்ளது. குறிப்பாகத் தமிழ் ஊடகங்கள் இத்தகைய படுகொலைகளையிட்டு எதிர்ப்புக் காட்டுவதில்லை.

மாறாக அவற்றை ஒரு விற்பனைப் பெறுமதி கொண்ட செய்தியாகவே கணிக்கின்றன. அதனால் அவற்றை திகிலூட்டும் செய்திகளாக்கிப் பத்திரிகை விற்பனைக்கே மூலதனமாக்கும் மனோபாவத்தில் செயற்படுகின்றன. இம் மனோபாவத்தை மாற்றி சமூகப் பொறுப்புள்ள விதத்தில் அவர்கள் செயற்பட வேண்டும். மனிதத்தை மதிக்கும் உணர்வுகளை அவர்கள் வளர்க்க வேண்டும். மாறாக மனிதத்தை மிதிக்கும் கொலெவெறிக் கலாசாரத்தை பொதுமைப்படுத்தி சாதாரணமான வாழ்வியல் அம்சமாக்கிவிடும் பாரதாரமான தவறுக்கு அறிந்தோ அறியாமலோ துணை போய்விட்டவாகாது.

இதனை மனிதாபிமானம் கொண்ட எந்த ஊடகவியலாளரும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்பது எனது தாழ்மையான நம்பிக்கை. எனவே மக்களின் பிரதிநிதிகளாக வீற்றிருக்கும் அனைத்து பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையும் பார்த்து மீண்டும் மிக மன்றாட்டமாக கேட்டுக் கொள்கிறேன். இக்கொலைகளை நிறுத்துவதற்கு ஒருமித்து குரல் கொடுங்கள்.

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். வரதர் அணி முக்கியஸ்தர் சுபத்திரன் யாழ்நகரில் சுட்டுக் கொலை

தினகரம் - 15.6.2003

ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் (வரதர் அணி) முக்கியஸ்தரும் யாழ்ப்பாணம் மாநகர சபை முன்னாள் உறுப்பினருமான தம்பிராஜா சுபத்திரன் (ஹோபேர்ட்) நேற்றுச் சனிக்கிழமை காலை யாழ்நகரிலுள்ள அலுவலகத்தில் வைத்துச் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டுள்ளார்.

யாழ். ஆஸ்பத்திரி வீதியில் ஆஸ்பத்திரிக்கு முன்பாகவுள்ள அலுவலகக் கட்டிடத்தின் மொட்டை மாடியில் உடற்பயிற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த போதே சினைப்பர் தாக்குதலுக்கு இலக்காகி சுபத்திரன் உயிரிழந்தார்.

நகரில் இராணுவ முகாம்கள் மற்றும் பொலிஸ் தலைமையகம் அமைந்துள்ள, பலத்த பாதுகாப்பு மிக்க பகுதியில் யாழ். ஆஸ்பத்திரி வீதியில் பிராந்திய இலங்கை வங்கி தலைமையகத்

துக்கு அருகிலேயே வீதியிலிருந்து சுமார் 50 மீற்றர் தூரத்தில் இவர்களது அலுவலகம் உள்ளது.

மாடிக் கட்டிடத்தின் மொட்டை மாடியில் இவரும் உறுப்பினர்கள் சிலரும் வழமையாக காலை வேளையில் உடற்பயிற்சியில் ஈடுபடுவர். நேற்றுக் காலையும் இவ்வாறு இவர்கள் உடற்பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த போதே இந்தச் சம்பவம் நிகழ்ந்துள்ளது.

இவர்களது அலுவலகத்திற்குத் தென் கிழக்கே சுமார் 250 மீற்றர் தூரத்திலுள்ள வேம்படி மகளிர் கல்லூரியின் வகுப்பறை ஒன்றில் மறைந்திருந்த வர்களே இவரை இலக்கு வைத்து சினைப்பர் தாக்குதலை நடத்தியுள்ளனர்.

இத் தாக்குதலில் ஒரு குண்டு இவரது மார்பிலும் மற்றொரு குண்டு இடது தோள் மூட்டிலும் பாய்ந்துள்ளது. இதனால் தாக்குதலுக்கிலக்காகி பத்து நிமிட நேரத்தில், ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச்

செல்லப்பட முன்னர் சுபத்திரன் உயிரிழந்துள்ளார்.

சம்பவத்தையடுத்து அப்பகுதிக்கு விரைந்து வந்த படையினரும், பொலிஸாரும் சுற்றி வளைத்து தேடுதல் நடத்தியபோதிலும் எவரும் கைது செய்யப்படவில்லை.

வேம்படி மகளிர் கல்லூரியின் தெற்குப் பகுதியிலுள்ள இரட்டை மாடிக் கட்டிடமொன்றின் மூடப்பட்ட அறையிலிருந்தே, ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். அலுவலகத்தின் மொட்டை மாடியில் உடற்பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த சுபத்திரன் இலக்கு வைத்துத் தாக்கப்பட்டுள்ளார்.

சம்பவம் நடைபெற்று சில மணி நேரத்தில் வேம்படி பாடசாலைக்குச் சென்ற படையினர், துப்பாக்கி நபர்கள் மறைந்திருந்து தாக்குதல் நடத்திய அறையைக் கண்டுபிடித்தனர்.

(7 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

ஈ.பி... (முன் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். அலுவலக மொட்டை மாடியிலிருப்பவர்களை சினைப்பர் மூலம் இலக்கு வைப்பதற்கு வசதியாக, அந்த அறையின் ஜன்னல் பகுதியைத் தேர்ந்தெடுத்து கம்பி வலையால் மூடப்பட்டிருந்த ஜன்னல் பகுதியில் வலையை வெட்டி சினைப்பரை வசதியாக கையாள்வதற்கேற்ப ஆயத்தம் செய்துள்ளனர்.

அதன் பின்னர் அங்கிருந்த மேசையொன்றை ஜன்னலருகே வைத்து அதற்கு மேல் இரு சிறிய மண்மூடைகளை அடுக்கி அதன் மேல் சினைப்பரை வைத்தே தாக்குதல் நடத்தப்பட்டுள்ளது.

மண் மூடையை தயாரிக்க கீழிருந்து மண் எடுத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளது. முதல் நாள் மாலை அல்லது இரவு பாடசாலைக்குள் நுழைந்து மறைந்திருந்தவர்களே இந்தத் தாக்குதலை நடத்தியுள்ளனர்.

அந்த அறைக்குள்ளிருந்து கொக்கோ கோலா வெற்றுப் போத்தல், தண்ணீர் போத்தல், லெமென்பொப் பில்கற், மிக்சர் பைக்கற்றும் வேறு சில பொருட்களும் படையினரால் கைப்பற்றப்பட்டுள்ளன.

தாக்குதலை நடத்திய பின் அவர்கள் சினைப்பரை பகுதி பகுதியாக்கி அறையை மூடி விட்டு திறப்பொன்றை பாடசாலை காவலாளியிடம் ஒப்படைத்து விட்டுச் சென்றுள்ளனர்.

இது தொடர்பாகப் படையினரும், பொலிஸாரும், காவலாளி உட்பட வேறு சிலரையும் விசாரணைக்குட்படுத்தியுள்ளனர்.

சடலம் பின்னர் யாழ். ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு பிரேதப்பரிசோதனைக்காக வைக்கப்பட்டிருந்தது.

சம்பவம் நடைபெற்ற பகுதிக்கு வந்த யாழ். மாவட்ட நீதிபதி ஆர்.பி.விக்கிராஜா ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று சடலத்தையும் புராவையிட்டார்.

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். இயக்கத்தின் ஆரம்பகால உறுப்பினரான சுபத்திரன் வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சபையின் உறுப்பினராகவும் இருந்ததுடன், யாழ். மாவட்ட இராணுவப் பொறுப்பாளராகவும் செயற்பட்டவர்.

கட்சியின் செயலாளர் அ.வரதராஜப்பெருமாள் இந்தியா சென்ற நிலையில் சுபத்திரனே கட்சியின் செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டு வந்தார்.

சாவகச்சேரி, நுணாவில் மேற்கைச் சேர்ந்த இவரது தந்தையான தம்பிராஜா பொலிஸ் உத்தியோகத்தராக இருந்த போது இனத்தெரியாதோரால் வெட்டிக் கொல்லப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரது இறுதிக் கிரியைகள் தொடர்பாகப் பின்னர் அறிவிக்கப்படுமென கட்சி வட்டாரங்கள் தெரிவித்தன.

இந்தச் சம்பவத்தையடுத்து, யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் அமைப்புகளின் அலுவலகங்களின் பாதுகாப்பு அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளதுடன் நகரில் பாதுகாப்பும் பலப்படுத்தப்பட்டு வீதிச் சோதனைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன.

சுயத்திரன் படுகொலை

யத்த நிறுத்தம் செய்யப்பட்டு புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திட்ட பின் நிகழ்ந்துவரும் அரசியல் படுகொலைகள் இப்போது மிகத் தீவிர மடைந்து, அனைவரையும் அதிர்ச்சி கொள்ள வைக்கும் நிலையை எய்தியுள்ளது. இதை இடித்துரைக்கும் சம்பவமாக கடந்த சனிக்கிழமை நிகழ்ந்த ஈ.பி.ஆர். எல்.எப். முக்கிய தலைவர் தம்பிராசா சுயத்திரனின் படுகொலை அமைந்துள்ளது.

இப் படுகொலை மிகக் கச்சிதமாகத் திட்டமிடப்பட்டு நிகழ்ந்துள்ள விதம் இப் படுகொலைகளின் ஆபத்தின் உச்சக் கட்டத்தைத் தூல்வியமாக எடுத்தியம்புகிறது. அதிகாலை 6 மணிக்கு மொட்டை மாடியில் உடற்பயிற்சி செய்துகொண்டிருந்த வரை சுமார் 200 மீற்றர் தொலைவிலுள்ள பாடசாலை அறையொன்றில் பதுங்கியிருந்து, துப்பாக்கியை நிலைநிறுத்துவதற்கான அரணை

தத்துவார்த்த சிந்தனைகளிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். யாழ். மற்குர சபை உறுப்பினராக இருந்த வேளையில் அதில் அங்கம் வகித்த அனைத்துக் கட்சிகளையும் ஒரு முகப்படுத்தி மக்களின் நலன்களுக்கான திட்டங்களில் ஈடுபடுத்தியவர். தமிழ் மக்களுக்கு மிகவும் அத்தியாவசியமான ஓர் அரசியல் வழிகாட்டியாக விளங்கிய சுயத்திரன் அவர்களிடமிருந்து பலாத்காரமாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அழிக்கப்பட்ட கொடுமையான சம்பவம் ஜனநாயக விரும்பிகளுக்கு ஓர் உச்சக் கட்டச் சவாலாக நிகழ்ந்துள்ளது.

ஐனநாயகத்துக்கு எதிரான பகீரங்க அச்சுறுத்துதல்

இந் நிலையில் இத்தகைய தொடர் கொலைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பது எப்படியென்ற கேள்வி, பிரதான கேள்வியாக எழுந்துள்ளது.

அரசாங்கத் தரப்பில் இது குறித்து மிகுந்த தயக்க மனப்பான்மையே காணப்படுகிறது. இத்தகைய விடயங்களில் தாம் கடுமையான கட்டுப்பாடுகளையும் அழுத்தங்களையும் செலுத்தப் போனால் அது தற்போது அதிருப்தியிலுள்ள புலிகளை ஆத்திரமூட்டி யுத்தத்திற்கு வழியேற்படுத்திவிடுமென அஞ்சுகிறார்கள். உண்மையில் இத்தகைய படுகொலைகள் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தை மீறும் செயல்களென்பது அவ் ஒப்பந்தத்திலேயே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்நிலைமையில் ஒரு யுத்த நிறுத்தமீறலாக எடுத்துக் காட்ட அரசாங்

கம் தயக்கம் காட்டி வருகிறது. அரசாங்கம் மட்டுமன்றி, இத்தகைய எவ்வித வரம்புகளும்ற்ற மனித உரிமை அமைப்புக்களில் பெரும்பாலானவையும் இது குறித்து கட்டாய மெளனம் அனுஷ்டித்து வருவது வியப்பளிக்கிறது.

தமிழ் ஊடகங்கள் பொதுவாகவே இவற்றுக்கெதிராகக் குரல் கொடுப்பதை நிறுத்திவிட்டன. சில ஒரு படி மேலே சென்று இவற்றை நியாயப்படுத்தவும் தயங்குவதில்லை. இன்றைய செயற்பாடு நாளைய வரலாறு எனப்பதை அவை பொதுவில் மறந்துவிட்டன. நாளை வரலாற்று ஏடுகளைத் திருப்பிப் பார்க்கும்போது தாம் எத்தகைய பாரிய பிற் போக்குப் பரத்திரத்தை வகித்துள்ளார்களென வெட்கப்பட வேண்டி நெரிவாம்.

අපි යටත් නොවෙමු.

මිනීමරු කොට්ඨාසයේ මැරීම් සංඛ්‍යාව වැඩිවීමට හේතු වන්නේ කුමක්ද !

කාලය ගෙවී යන මොහොතක් මොහොතක් පාසා අපගේ ආදරණීය මාතෘකාවන්, එහි වෙහෙස සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් සියලු ජනතාවගේ මිනීමරු කොට්ඨාසයේ මැරීම් සංඛ්‍යාව වැඩිවීමට හේතු වන්නේ කුමක්ද යන්න කෙරෙහි අපගේ අවධානය යොමු කළ යුතුය. කොට්ඨාසයේ මිනීමරු මැරීම් සංඛ්‍යාව වැඩි වීමට හේතු වන්නේ කුමක්ද යන්න අපගේ අවධානය යොමු කළ යුතුය. කොට්ඨාසයේ මිනීමරු මැරීම් සංඛ්‍යාව වැඩි වීමට හේතු වන්නේ කුමක්ද යන්න අපගේ අවධානය යොමු කළ යුතුය.

එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස මිනීමරු ප්‍රහාරයන් ගේ මැරීම් සංඛ්‍යාව වැඩිවීමට හේතු වන්නේ කුමක්ද යන්න අපගේ අවධානය යොමු කළ යුතුය. කොට්ඨාසයේ මිනීමරු මැරීම් සංඛ්‍යාව වැඩි වීමට හේතු වන්නේ කුමක්ද යන්න අපගේ අවධානය යොමු කළ යුතුය. කොට්ඨාසයේ මිනීමරු මැරීම් සංඛ්‍යාව වැඩි වීමට හේතු වන්නේ කුමක්ද යන්න අපගේ අවධානය යොමු කළ යුතුය.

එබැවින් මෙම ආතතියට අපගේ දැඩි විරෝධය මෙයින් පළකරන අතර නාදායන තුවක්කුකරුවන්ට වගකීම පවරා කොට්ඨාසයේ මිනීමරු මැරීම් සංඛ්‍යාව වැඩිවීමට හේතු වන්නේ කුමක්ද යන්න අපගේ අවධානය යොමු කළ යුතුය.

එම පක්ෂ වල නායකයින් අතරින් සියලුදෙනා ආතතිය කෙරෙහි අවධානය යොමු කළ යුතුය. කොට්ඨාසයේ මිනීමරු මැරීම් සංඛ්‍යාව වැඩිවීමට හේතු වන්නේ කුමක්ද යන්න අපගේ අවධානය යොමු කළ යුතුය.

ලෝක ඉතිහාසයේදී ද මිනීමරු මැරීම් සංඛ්‍යාව වැඩිවීමට හේතු වන්නේ කුමක්ද යන්න අපගේ අවධානය යොමු කළ යුතුය. කොට්ඨාසයේ මිනීමරු මැරීම් සංඛ්‍යාව වැඩිවීමට හේතු වන්නේ කුමක්ද යන්න අපගේ අවධානය යොමු කළ යුතුය.

ඉතින් දෙමළ මුස්ලිම්, පියවරුන්, සොයුරු, සොයුරියන්, අපි යටත් නොවෙමු. මිනීමරු කොට්ඨාසයේ මැරීම් සංඛ්‍යාව වැඩිවීමට හේතු වන්නේ කුමක්ද යන්න අපගේ අවධානය යොමු කළ යුතුය.

මිනීමරු කොට්ඨාසයේ මිනීමරු මැරීම් සංඛ්‍යාව වැඩිවීමට හේතු වන්නේ කුමක්ද

නුක්ක විරෝධී ජාතික ව්‍යාපාරය
අංක : 45, ඉස්සන්ත මාවත, කොළඹ 05.

WE SHALL NOT SURRENDER

With each passing moment, our beloved motherland is fast succumbing to the fascist forces of LTTE terrorism, along with her children, the Sinhalese, Tamils and Muslims. With each passing moment, the LTTE is increasing its power to decapitate, destroy and murder. With each passing moment, the situation in the North and East of the country speeds along to the political abyss where terror alone will reign. Prabhakaran's thirst for blood is now increasingly finding expression in liquidating everyone who dares to espouse the cause of democracy and freedom, especially Tamil parties, organisations and individuals who refuse to let the voices of the ordinary citizen be hijacked, mutated or silenced.

The latest voice of sanity, voice of courage and humanity that was silenced was that of EPRLF Deputy Leader, Thambirajah Subaddan, known to all simply as Comrade Robert. A fascist organisation does not tolerate dissent. A fascist organisation assassinates those who object. This act of fascism which took the life of one of the foremost champions of democracy and freedom in the Eastern Province. It demonstrates, if indeed demonstration were necessary, the dictatorial intent of one of the most ruthless terrorist to walk this earth, Velupillai Prabhakaran. After ethnically cleansing the Northern Province of Sinhalese and Muslims, Prabhakaran is systematically bringing to a close his other pet project: eliminating all opposition to his megalomania among the Tamil community.

Comrade Robert wanted ordinary people to have a voice, and for this "crime" he paid with his life. His voice was silenced. This silencing is perhaps most poetically complemented by another silence; the deafening and in many ways deadly silence that the Southern "approver" of LTTE terrorism has been maintaining about this latest wave of assassination. Ranil's government, which waxes eloquent about "returning to normalcy", "democracy", "pluralism" and "transparency", has in many ways been the co-sponsor of these murders and been the ever-willing protector of the murderers. He has used the MoU to disarm all those opposed to the LTTE's fascist project and hand them over, tied, gagged and open-chested, to Prabhakaran's death dispensing thugs. The North and East is once again being turned into a mass cemetery, a graveyard of democracy and the free exercise of the people's will. Ranil has willingly become the grave digger, consciously burying Prabhakaran's victims.

We unequivocally condemn this act of terrorism and place the blame squarely on the shoulders of the LTTE as well as Ranil's government and the SLMM who are bending over backwards to footnote this and other such acts of fascism as "the work of unidentified gunmen".

On February 22, 2002, when Ranil Wickremesinghe authored the MoU with Balasingham and Norway, provision was made to allow the LTTE to disarm the PLOTE, EPRLF (Varadaraja) and EPDP. Naturally, given this free hand, the LTTE proceeded to assassinate every Tamil opposed to its murderous agenda. As of today, 26 Tamils attached to the Army's intelligence network and 21 members of the above Tamil parties have been gunned down by Prabhakaran's goons. This assassination wave will not cease until each and every Tamil leader who has a voice that can be called a voice is silenced. This, we are convinced, is just the precursor to the massive military onslaught that the LTTE is planning to unleash on the entire island. What befell Comrade Robert today, will no doubt be the fate of all Sinhala and Muslim leaders opposed to Prabhakaran the Fascist and his approver in the South, Ranil Wickremesinghe.

History teaches us that fascism is defeated only when all the forces opposed to it shed their various differences and come together in a broad political front. It is not too late for all of us who respect human freedom and the norms of democracy to come together and rid our country and our people of this menace, this aberration that political processes have spawned. We emphasise that now is the time for all Sinhala, Tamil and Muslim groups opposed to the LTTE to come together. While saluting Comrade Robert for his fearless defence of human liberty and his courage in the face of constant threat to his life, we reiterate that this is not the time to let go, not the time to fall back, not the time to give up or surrender, but the time to fight. That, we truly believe, is the best salute we can offer Thambirajah Subaddan. That, we truly believe, is what he would expect from us.

NATIONAL MOVEMENT AGAINST TERRORISM

45. Isipathana Mawatha, Colombo 5

Robert's indictment

Subathiran of Chavakachcheri, better known by the code name of Robert, and of the EPRLF - Varatharajaperumal faction, is no more. He had been gunned down by a murderer, while exercising from the roof-top of his flat June 14.

I had got to know him when my institution required some help from the Army and the EPRLF and the EPDP were the only groups that could do anything for the people in the North East. Regardless of their politics and ours, many of us Tamils went to them and later on kept quiet about whose help we had got.

I got to know Robert as a caring man, an idealist. He went out of his way to help and showed how much heart he had. My assessment of his character proved correct when he rose to the needs of the times and demonstrated his mettle working closely with the TNA in running the Jaffna Municipal Council within a refreshingly democratic framework and serving the Tamil public in many ways.

By accident of history, like many other idealistic Tamil youth of the early nineteen eighties, Robert had joined a liberation movement that was not to

be ascendant and then fell victim to the Tamil fascist politics of joining the bandwagon or being deemed a traitor and being damned as one. Many took the easy way out by leaving the country.

It was not an option for a leader like Robert on whom many of the cadre depended. He could not abandon them. He chose to stay on and work for democracy and political space for the Tamil people.

In the process, he, and others like him under physical threat had to make alliances with the Sri Lankan Army.

It was a no-win situation. The dynamics of Tamil politics is tilted against any idealist who seeks the Army's protection from the LTTE. Thus we simultaneously have an endorsement of Robert's high calibre and a revelation of the cynicism of Tamil politicians in the remark of a man from a nationalistic faction of the TNA. "Yes, everyone in Jaffna says that Robert was a good man who helped the public in many ways. But why was he with the EPRLF (V)?" It was a callous endorsement of Robert's murder and a revelation of how many Tamil politicians use murder by their

proxies as their route to power.

The last time I saw Robert, his movements were largely restricted to his party offices, and the lean young man I first knew had become overweight through confinement. His was the lonely life of a hunted man that did not permit the comforts of a wife or the pleasures of children. As I conversed with him and recognised the courageous idealism he showed - idealism that I markedly lacked. I realised that he was likely soon to be killed, like his father and by the same determined people who had killed his father. I was moved to a quiet tear or two which I quickly wiped away. And he did not comment and seemed politely not to notice. But if in those brief moments, he realised that there are those who loved him and recognised the humanity in him, it would ease my bereavement at this dark hour.

I wished to write a longer tribute describing how Robert helped me and sign my name to it. But my family has strictly enjoined me not to jeopardise my safety when I have a wife and children depending on me. I understand that Robert's body now lies at a funeral

parlour in Kanatte and his only sister is arriving from Canada. I then wished to at least pay a courtesy call at the parlour. But the family has reacted fearfully by getting senior TULFers to tell me that they themselves failed to attend his funeral in Jaffna despite the warmth they felt for him and that I should not take the risk of being noted.

I am now resigned to accepting that I am a very ordinary man, a cowardly pigmy by the side of the toweringly courageous Robert, fired by his youthful idealism. Even in death he indicts the entire Tamil community and forces us to think about what kind of people we have become, when we cannot acknowledge friends; not even in death.

To his sister and other members of the family, I say this: There may not be many non-EPRLF people at the funeral. But in truth there are many of us cowards who respect and value what Robert stood for and acknowledge his humanity. One day, surely, we will be able to call ourselves openly his friends. As Robert meets his maker, be assured that Robert will be judged far more kindly than the Tamil community.

Tamil Coward

DAILY NEWS - 21.6.2003

The UNP government is responsible for the assassination of Subanthiran

The Committee for Democracy and Justice unhesitatingly condemns the assassination of Mr.Thambirajah Subathiran, popularly know as Robert, by the LTTE on 14th June 2003.

Subathiran was an elected member of the Jaffna Municipal Council and a popular and a respected leader. Although he was a leading member of the Eelam Peoples Revolutionary Left Front (EPRLF), he was able to work with other political organisations to promote the interest of the people of Jaffna. Subathiran was a courageous political activist committed to equal rights, democracy, pluralism and social justice. He eschewed mindless violence and extremist ethno-centrism of the LTTE. Unlike some spineless Tamil politicians, Subathiran was never ready to genuflect before Prabhakaran, whom he considered a ruthless and a murderous megalomaniac that only pretended to speak for the Tamil community.

The MoU facilitated the smuggling of arms

Subathiran is one of many Tamil political activists in the North and East who has been assassinated by the LTTE in recent weeks. This is a direct result of the policy that has been pursued by the UNP since they came to power in December 2001. The so-called Memorandum of Understanding (MoU) permitted the LTTE not only to retain their arms but also to infiltrate armed cadres into government-controlled areas in the North and East. Although the MoU prohibits such movements, it is an open secret that the LTTE has moved a large number of their cadres and smuggled large quantities of arms, including heavy weapons into these areas. Time and again the security forces have warned Mr. Ranil Wickremasinghe and his ministers about these transgressions, but such warning have fallen on deaf ears. At the same time Ranil's government has withdrawn the arms that had been given to some of the Tamil activists, in order to protect themselves.

The SLMM

The response of the Norwegian controlled Sri Lanka Monitoring Mission to complaints about these LTTE killings have met with the bizarre response that there was no evidence to prove that these acts have been committed by the LTTE. No doubt, tomorrow they might even claim that Prabhakaran has become a Sunday school teacher and has given up all violence!

A sick joke

The response of Mr. Wickremasinghe, to the LTTE's continuing campaign of murder had been no less instructive. He has appointed a commission of inquiry to probe these killings. This is nothing short of a sick joke. It is clear that his government has not only prevented the police and security forces from doing their duty, but by withdrawing protection from Tamil political activists who espouse democracy and pluralism, they have left them vulnerable and defenceless.

The CDJ not only condemns fascist goons LTTE who organised the murders of Subathiran and others, but also unreservedly condemns the Ranil Wickremasinghe government of for facilitating this continuing campaign of assassinations.

SELF DEFENCE IS NO OFFENCE

In the face of this campaign of assassinations which threatens to liquidate all independent minded Tamil activists, and the silent acquiescence in, and perhaps the willing facilitation of, such violence by the UNP government, all those who oppose this fascist campaign of the LTTE must begin to organise their self-defence. If the UNP regime is unable or unwilling to protect ordinary citizens and ensure that they are able to exercise their fundamental rights of freedom of speech and assembly without fear of death or intimidation, then the people have an inalienable right to use any means necessary to protect themselves.

For the Committee for Democracy and Justice in Sri Lanka

17th June 2003

සුබන්තිරන්ගේ ඝාතනයට එ.ජා.ප. ආණ්ඩුව වගකිව යුතුයි.

ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා යුක්තිය සඳහා වූ කමිටුව 2003 ජුනි 14 දින තමාගේ සුබන්තිරන් මහතා එල්.ටී.ටී.ඊ. සංවිධානය විසින් ඝාතනය කිරීම තරයේ හෙලා දැකී.

සුබන්තිරන් යාපන මහ නගර සභා මන්ත්‍රීවරයෙකු වූ අතර ජනප්‍රිය වූත් ගරුත්වය දිනාගන්නාවූත් නායකයෙකු විය. ඔහු ඊ.පී.ආර්.එල්.එෆ් සංවිධානයේ ප්‍රධාන සාමාජිකයෙකු වූ නමුදු අන් දේශපාලන සංවිධාන සමඟ එක්ව යාපනයේ ජනතාවගේ සුභසිද්ධිය සඳහා කටයුතු කිරීමට ඔහුට කැකිවිය. සමාන අයිතීන්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, මතවාදී බහුතරයක් පැවැත්ම හා සමාජ සාධාරණත්වයට කැපවූ අහිත දේශපාලන ක්‍රියාකාරීකයෙකු විය. අරමුණු රහිතවූ ප්‍රචණ්ඩත්වය හා අන්තවාදී ජනවර්ගවාදය ඔහු පිටුදැකීය. කොන්ද පනතැති ඇතැම් ද්‍රවිඩ දේශපාලනඥයන් මෙන් ප්‍රභාකරන් අබියස දැන නැමීමට ඔහු සූදානම් නොවූ අතර, ප්‍රභාකරන් දෙමළ ජනතාවගේ උවමනාවන් නියෝජනය කරන්නේයයි ව්‍යාජ ලෙස ඒත්තු ගැන්වීමට දිරිගත් අසීමිත ප්‍රචණ්ඩත්වය වැලඳගන්නාවූත් මිනීමරු මානසික අධ්‍යයකින් පෙලෙන්නාවූත් පුද්ගලයෙකු වශයෙන් සැලකිය.

රනිල් එල්.ටී.ටී.ඊ. සම්මුතිය ආයුධ තොර රහසේ ගෙන එමට රුකුලක් විය.

පසුගිය සති කිහිපය තුළ උතුරු නැගෙනහිර ඝාතනය කරනු ලැබූ ද්‍රවිඩ දේශපාලන ක්‍රියාකාරීන් අතුරෙන් එකෙකු පමණි සුබන්තිරන්, මෙම ඝාතනයන් යු.ඇන්.පීය හා එල්.ටී.ටී.ඊ. විසින් 2001 දෙසැම්බර් මාසයේ ඇතිකරගත් ගිවිසුමේ සෘජු ප්‍රතිඵලයකි. මෙම ඊතියා සම්මුතිය නිසා එල්.ටී.ටී.ඊ. යට තමන් සතුව තිබූ ආයුධ තබාගැනීමට පමණක් නොව ආණ්ඩුවේ පාලනයට නතු පුද්ගලවලට ඔවුන්ගේ සාමාජිකයන් හා බලසම්පන්න ආයුධ ඇතුළු ආයුධ රහසේ ගෙන්වීමටද අවකාශ ලැබිණ. සම්මුතිය මගින් එසේ ආයුධ රහසේ ගෙනයෑම තහනම් නමුත් ඔවුන් සිය සාමාජිකයන් හා ආයුධ ප්‍රවාහනය කල බව කවීරුන් දන්නා කරුණකි. මේ බැව් ආරක්‍ෂක හමුදා විසින් පුන පුනා රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතාට හා ඔහුගේ ඇමතිවරුන්ට දැන්වූ නමුදු එය බිරි අලියාට විණා වාදනය කිරීම බඳුවිය. අනිත් අතට එල්.ටී.ටී.ඊ. යට විරුද්ධ වූ ද්‍රවිඩ දේශපාලන ක්‍රියාකාරීන් හට සිය ආරක්‍ෂාවට දුන් අවි ආයුධ රජයට නැවත භාරදෙන ලෙස අණකර ඔවුන් නිරායුධ කරනු ලැබිණ.

ශ්‍රී ලංකා සටන් විරාම නිරීක්‍ෂණ කමිටුව?

එල්.ටී.ටී.ඊ සංවිධානය විසින් දියත් කලාවූ ඝාතන පිලිබඳව නෝර්වේ රටේ නායකත්වය යටතේ පවත්නා සටන් විරාම නිරීක්‍ෂණ කමිටුවට පැමිණිලි කලවිට ඔවුන්ගේ ප්‍රතිචාරය පුදුම සහගත එකකි. එනම් මේ ඝාතනයන් එල්.ටී.ටී.ඊ.ය විසින් කලේයයි සාක්‍ෂි නැතැයි යන්නය. ප්‍රභාකරන් ඉට්ටා දහම් පාසැල්වල ගුරුවරයෙකු වී ප්‍රචණ්ඩත්වය අතහැර දමා ඇතැයි නෝර්වේ සටන් විරාම නිරීක්‍ෂණ කමිටුව නුදුරු අනාගතයේදී අපට දන්වනු ඇත.

භාස්‍යජනක පියවරක්

එල්.ටී.ටී.ඊ.ය අඛණ්ඩව ගෙන යන ඝාතන ව්‍යාපාරය හමුවේ වික්‍රමසිංහ මහතාගේ ප්‍රතිචාරය ඊටත් වඩා මවිතයට හේතුවන්නකි. මෙම ඝාතන පරීක්‍ෂා කිරීමට ඔහු කොමිසමක් පත්කර ඇත. මෙය පුගුප්පා ජනක විනිච්චකි. ආරක්‍ෂක හමුදාවන්ට හා පොලිසියට සිය කාර්යභාරයන් කිරීම මේ ආණ්ඩුව විසින් කඩාකප්පල් කර තිබෙනවා පමණක් නොව ද්‍රවිඩ දේශපාලන ක්‍රියාකාරීන්ට තිබූ ආරක්‍ෂාව ඉවත්කර ඔවුන් නිරායුධවූත්, අනතුරට භාජනයවූත් පුද්ගලයින් බවට පත්කර ඇත.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා යුක්තිය සඳහා වූ කමිටුව එල්.ටී.ටී.ඊ.ය විසින් ගෙනයන්නාවූ මේ ඝාතන ව්‍යාපාරය පමණක් නොව එම ඝාතනයන් කිරීමට රුකුල් දී ඇති මේ ආණ්ඩුවද දැකී ලෙස හෙලාදැකිය.

ස්වයං ආරක්‍ෂාව සලසා ගැනීම අපරාධයක් නොවේ.

එල්.ටී.ටී.ඊ.ය යේ මේ අඛණ්ඩ ඝාතන ව්‍යාපාරයත්, ආණ්ඩුව ඒ තත්වය තුළ ගෙනයන්නාවූ නිෂ්ශබ්දතාවය හෝ ඇතැමෙක් දකින ආකාරයට ඝාතනයට රුකුල්දීම හමුවේ මේ ෆැසිස්ට් තර්ජනයට මුහුණදීම සඳහා ස්වයං-වම ආරක්‍ෂාව සලසා ගැනීම සඳහා යුහුසුළුව ක්‍රියා කල යුතුය. එ.ජා.ප. රජයට ජනතාවගේ සිය මූලික අයිතීන් වූ කටාකිරීමේ හා රැස්වීමේ නිදහස ආරක්‍ෂා කර දීමට නොහැකි නම් ඒවා ආරක්‍ෂා කිරීම සඳහා ස්වයං ආරක්‍ෂක කමිටු පිහිටුවා ගැනීමට හා තම ආරක්‍ෂාව සාක්ෂාත්කර ගැනීමට අයිතියක් ඇත.

ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා යුක්තිය සඳහා වූ කමිටුව
2003/06/17

'Brave politico Subathiran pays supreme price'

By Rohan Mathes

At the funeral of the EPRLF deputy leader Thambirajah Subathiran (Robert) who was gunned down by a LTTE sniper in Vembadi, Jaffna by an unknown gunman, the JVP propaganda secretary Wimal Weerawansa in his oration at the Borella, Kanatte said the government on its quest for peace is negotiating on bended knees with the fascist Tigers as per the agenda of the Norwegians and brave politicians in the calibre of Thambirajah Subathiran (Comrade Robert) has paid the price by sacrificing his life. This brutal and barbaric political assassination reminds us that the time has come for all the progressive forces of the country, including the Sinhalese, Tamils and the

Muslims to unite in order to crush the LTTE for which the JVP is totally committed.

Speaking at the funeral, veteran journalist and senior lecturer of Political Science University of Colombo Dayan Jayatilake referred to the slain leader as a brave and courageous politician who strived his utmost to join hands with the Sinhalese and reach a peaceful political solution. He openly challenged the fascism of the LTTE, while living within the very mouth of the Tigers in Jaffna. The government is offering more and more lives to the Tigers as sacrifices which the Tigers are readily accepting and gunning down. All opposition parties in the North and

Contd. on page 4

Brave politico... From page 1

South must now decide whether they are also prepared to service the ongoing state terrorism in the South or unite as a strong alliance bridging the North and the South, against this reign of terror in the country, said Dayan Jayatilake.

PA parliamentarian Mangala Samaraweera said that Robert was a mild mannered politician of a few words and sacrificed his life in Jaffna due to his desire of living with his people whom he loved.

Governor of the Western Province Alavi Mowlana, former minister and parliamentarian Batty Weerakoon, Communist Party general secretary Dew Gunasekera, veteran journalist Sunanda Deshapriya, Ms. Suneela Abeyssekera representing the Movement for

International Justice and Equality, EPRLF spokesman Thurairatnam, PLOTE leader Siddharthan and several other Tamil politicians also spoke.

Messages of condolence of the President and the Minister of Power and Energy Karu Jayasuriya on behalf of the government were read out at the funeral ceremony.

The EPDP leader Douglas Devananda too was present to pay homage to his slain colleague under tight security. He did not deliver a funeral oration, due to security reasons. Later, when interviewed by the media said that the LTTE must take full responsibility for the political assassination of Subathiran.

Meanwhile, according to a communique of funeral organising committee of Subathiran,

the slain politician has been committed to the principles of pluralism, democracy and human rights. It has urged the President and the Prime Minister to take all legitimate and necessary measures to prevent the terror of the LTTE aimed at silencing the voice of reason and dignity.

A communique issued by the National Movement Against Terrorism, has unequivocally condemned this act of terrorism and placed the blame squarely on the shoulders of the LTTE as well as Ranil Wickremesinghe's government and the SLMM stating that they are bending backwards to footnote this and other such acts of fascism as "the work of unidentified gunmen".

No free text... From page 1

which are given to students free of charge. Zonal Educational Directors who participated in a special in-service orientation sessions of this series titled 'Multiple Book Option' told us that each student would be given a book of his or her choice freely and for the rest of the subjects students will have to buy the books," said the Convenor of the Inter University Students' Federation, Ravindra Mudalige.

Government's move to introduce a new set of school texts which will have to be purchased by the students from grade 1 to 11 is proposed to be effective next year is the last nail on the coffin of free education in Sri Lanka, he said.

Under the proposed Multiple Book Option course of study, the students will be assigned by teachers to read prescribed extracts of the proposed series of text books.

The said series was prepared by the National Institute of Education and was printed and published by outside bodies to the ministry, he said.

When the zonal educational directors and teachers pointed out that most of the students would not be able to buy these additional books due to financial constraints, Education Ministry has stated that they would provide sufficient copies of this text book series to school libraries. "However, we have a serious doubt whether this government which is not capable to provide the required number of books for 50 thousand of university students could supply library books for 50 lakhs of school children. Apart from that, how many schools in remote areas have libraries" he queried.

The IUSF will not protest against the increase of existing work load for school

students but this move will clearly discriminate more than half of student population, he said. "This is government's another strategy to shift its responsibility of giving free books to students whose parents are already burdened heavily with the price hikes in exercise books and other stationery. We will certainly defeat these manoeuvres to sell out our students rights for free education," Mudalige said.

When contacted a spokesman of the Ministry of Human Resource Development, Education and Cultural Affairs yesterday denied the allegations levelled by the IUSF. "The newly proposed course component called Multiple Book Option will not deprive poor students from studying. And there are 5 million students but the ministry can supply enough books only to 4.2 million students in 9876 school libraries," he said.

ISLAND - 20.6.2003

EPRLF seeks concerted effort to end LTTE killing spree

The EPRLF (Varathar faction) has called on the government, the opposition, human rights groups, the diplomatic community and members of the civic society to act immediately to bring an end to the LTTE's killing spree and other acts of violence.

In a tribute released by the party to commemorate the slain EPRLF deputy leader Thambirajah Subathiran, the EPRLF also condemned the LTTE for what it called the brutal and treacherous killing and accused it of relegating the Tamil people to the status of orphans without a leadership.

The party said in the tribute which was released to coincide with the funeral of the slain leader on Thursday:

"We strongly and vehemently condemn the brutal assassination by the LTTE of Comrade Thambirajah Subathiran alias Robert of the EPRLF on 14.06.03 early morning at the EPRLF office at Hospital Road, Jaffna. Born in Nunavil, Chavakachcheri on 24.12.1957 Comrade Subathiran strived for the rights of the Tamil People, the working classes, the

depressed castes, and for women's rights. His commitment to these just struggles began during his school days. He joined the EPRLF at its very inception in the eighties and devoted his entire life for the party, remaining a bachelor till his untimely death at the age of 46. In 1985 he was arrested by the Sri Lankan Army and detained for more than two years. He was released in 1987 after the Indo-Lanka Accord. He continued this party work with commitment and dedication during the period of the EPRLF-led North-East Provincial Council when Comrade A. Varatharajaperumal was the Chief Minister.

"In 1990 after the de-induction of the Indian Peace Keeping Force and the destabilization of the EPRLF-led North-East Provincial Council due to the unholy alliance between the Premadasa Government and the LTTE, he left for India and rendered his services to the Tamil refugees in India.

"He returned to Sri Lanka in 1994 and continued with his party work. Com. Subathiran was a member of the politburo of the EPRLF for a long time and

was a pivotal member of the collective leadership that emerged after the assassination of Comrade Pathmanabha by the LTTE in 1990. In 1997 the EPRLF contested the local government elections in the North and Com. Subathiran was elected a member of the Jaffna Municipal Council. He involved himself enthusiastically in all the restructuring activities of the Jaffna Municipal Council including the reconstruction of the Jaffna Public Library. He played a keen role along with other Council Members in the effort to reopen the Jaffna Public Library for the use of the public. But, the LTTE through threats and undue influence vetoed this effort.

"Robust and always smiling, Com. Subathiran was loved and respected by all party cadres and members who affectionately called him 'Robert Tholar.'

"He was the only son in the family and is survived by his aged mother and the elder sister. Incidentally, Com. Subathiran's father Thambirajah was kidnapped and murdered by the LTTE in 1990 soon after

the de-induction of the Indian Peace Keeping Force.

"The megalomaniacal LTTE clan in their attempt for a totalitarian control of the North-East, are of late treacherously, villainously and brutally involved in a spate of killings of the Tamil political leaders who do not toe their line and who vociferously advocate democracy, pluralism and human rights in the North-East. The nihilism of the LTTE has only relegated the Tamil people to the status of orphans without a leadership.

"We therefore earnestly appeal to the government, opposition parties, the diplomatic missions, human rights activists, NGOs and the intelligentsia to move in this matter immediately with a view to bringing an end to the killings and other brutal activities by the LTTE. Com. Subathiran may not be the last 'Peace Dove' or the last victim felled by the LTTE. It is also more than a mere coincidence that the funeral of Comrade Subathiran on June 19, should coincide with the 13th death anniversary of our leader and mentor Comrade Pathmanabha."

DAILY MIRROR - 21.6.2003

The murder of T. Subathiran: Sri Lanka's end game

Report by University Teachers for Human Rights (Jaffna) UTHR(U)

DAILY MIRROR - 17.6.2003

The murder of Thambirajah Subathiran (Robert) may signal the end of Sri Lanka's peace process, yet many in Colombo and the wider world will not even recognize his name. The papers would carry short notices describing him as the deputy leader of the Vazatharaperumal wing of the EPRLF, an insignificant political force by conventional assessments. But the LTTE scrutinizes its enemies very minutely, and undoubtedly came to a very different conclusion.

Subathiran was among the few remaining bold and assertive members of the beleaguered democratic scene in the North-East of Sri Lanka. Always under pressure, the democratic hope, which that movement represented, has been driven to near suffocation by LTTE repression, compounded by Norwegian authoritarianism of the UNP. Though cruelly deprived of the opportunity to do greater things for his people, Subathiran's courage and his services to the Jaffna Municipal Council as a firm and clear democratic voice will be remembered. He advocated constructive cooperation with the TULF-dominated Council.

During his period as councillor, two mayors, Sarojini Yogeswaran and Sivapalan, were murdered by the LTTE. Subathiran played a key role in defying the LTTE's threats and giving one hand severed and the LTTE's threats and giving his fellow councillors the heart to carry on. Those who knew Subathiran were deeply struck by his large humanity and readiness to cast aside narrow loyalties for the greater welfare of

the people. This was part of the Marxist inspiration the group's pioneers had imbibed. Subathiran was a pillar of strength to the last mayor, Mr. Sellan Kandayan, in of them, Velusamy Samuel (30) was killed with his one-year-old daughter Navina.

The following morning (7th) Rameswamy Vijayaram (33), a former EPPDP member who was watering plants at a restaurant in Thiruvannamabanda Street, Trincomalee, where he was working, was shot dead by LTTE gun men.

On 10th June, the LTTE shot dead Subramaniam (32), father of a child, at Maharambaikulam, Vavuniya.

On 12th June, the LTTE threw a grenade into a Muslim restaurant in Valachi-nai, which was open during an LTTE-ordered hazaar injuring six persons. Haniffa (60) and Meerazabo were admitted to Batticaloa Hospital with severe injuries.

On 12th June, the LTTE shot and injured Sivasegaran (Arasan), a former member of the EPRLF, now employed as a UC driver, in Chelvanayakapuram, Trincomalee.

During this period, it fell to Subathiran to go around the North-East and visit parliament offices, in which local members lived under sieges to keep up their spirits. At dawn, on 14th June, Subathiran was killed by sniper fire from the direction of Vembadi Girls' School while exercising on the flat above the EPRLF(V) office. One bullet struck his shoulder and the other bullet had caused internal bleeding in the chest.

Shortly afterwards party members went to the school with the Police and examined three story building from the upper floor of which it is possible to have a view of the flat on the EPRLF(V) office 200 yards away. The classrooms were locked. In one classroom, which the watcher opened for them at their request, they found the window netting cut to make space for the barrel of a rifle, a table placed near the window with the sand bag on it to keep the rifle steady, and some biscuit packets and an empty 1.5 litre bottle of soda. The Police have arrested the watcher. Party members had seen Esvarayan, the LTTE's area leader for Nal-lur in the Vembadi Girls' School grounds the previous afternoon. This had been denied by a school teacher with whom they checked immediately.

EPRLF-LTTE relations - A tragic story of a struggle destroyed from within

The LTTE had been killing members of the EPRLF by stealth and deceit from 1985, reaching epic proportions upon the departure of the PKF in 1990. Those who survived were refugees in India for a time, where in June 1990 the LTTE gunned down several of its leaders, including the charismatic Padmanabha.

Like Subathiran, many in the group were committed democrats. Having suffered severely at the LTTE's hands, they attempted to do political work behind the party provided by the Indian Army. In the fight to prevent the LTTE from wrecking any political process under the Indo-Lanka Accord, democratic ideals were

compromised. There was an orgy of killing and counter-killing. Subathiran's father Thambirajah too was arrested and killed by the LTTE during this period.

Several of the group's survivors painfully evaluated their experience and decided to return to Sri Lanka and do political work avoiding any operational links to the state forces. They started publishing their paper 'Puthiyakanootam' (New Vision). This was a difficult period. The massive killing of Tamil civilians by the Sri Lanka Army in 1990/91 gave the LTTE a new legitimacy in the eyes of the world. As the Army got bogged down, the Tamil Press in Colombo, and even many former militants from groups declared by LTTE error, and politicians like Kumar Ponnamballam who had been very critical of the LTTE, gravitated towards the LTTE's ultra-nationalist.

The LTTE's ultra-nationalist - A tragic story of a struggle destroyed from within

The LTTE had been killing members of the EPRLF by stealth and deceit from 1985, reaching epic proportions upon the departure of the PKF in 1990. Those who survived were refugees in India for a time, where in June 1990 the LTTE gunned down several of its leaders, including the charismatic Padmanabha.

Like Subathiran, many in the group were committed democrats. Having suffered severely at the LTTE's hands, they attempted to do political work behind the party provided by the Indian Army. In the fight to prevent the LTTE from wrecking any political process under the Indo-Lanka Accord, democratic ideals were

skewed environment crushed by terror. Anyone familiar with the scene knows that the people long for a way out of the death trap set by the LTTE, but cannot for the fear to express it correctly. Privately, at least, there is tremendous appreciation of people who stand out to the terror and give hope of an alternative. On the contrary, those who have joined the TNA have not done so out of any faith in the LTTE's politics, and their role is to ensure that the Tamil people are crushed. Not surprisingly, they were the cheerleaders of the UNP-Norway peace process.

No one with any passing knowledge of the LTTE can fail the fate to which the Norway-sponsored ceasefire MoU subjected the non-LTTE groups, an innocent misjudgment. It was sheer cynicism. The arms these groups had for their protection were removed and the LTTE was allowed into the government-controlled areas with practically no checks. To say that the LTTE was unarmad was convenient fiction; the public knew otherwise. The SLMM and the UNP remained silent as abduction for a party that could not go out and canvass. The party found itself in deep crisis in 1999 when its General Secretary Suresh Premachandran made a deal with the LTTE and walked out with nearly all party's money and property held by him in trust. At this time the LTTE's terror too became more intense. But most members of the group stayed with Subathiran.

It is misleading to judge the significance of a party by counting votes in a

praise the peace process, when confronted with violations by the LTTE, they simply said that there was no evidence - evidence for which they never looked. Members of non-LTTE groups who tried to draw the attention of Norwegian or SLMM officials to their plight, found themselves effectively rebuffed, sometimes the annoyance of the officials reaching the point of rudeness. To the Norwegians, those insisting on building and preserving democratic norms were a nuisance.

Conclusion

The peace carnival is now all but over. It bought the LTTE nearly an 18 month free run to control the territory, draw up hit lists, spy and carry out its fire MoU subjected the non-LTTE groups, an innocent misjudgment. It was sheer cynicism. The arms these groups had for their protection were removed and the LTTE was allowed into the government-controlled areas with practically no checks. To say that the LTTE was unarmad was convenient fiction; the public knew otherwise. The SLMM and the UNP remained silent as abduction for a party that could not go out and canvass. The party found itself in deep crisis in 1999 when its General Secretary Suresh Premachandran made a deal with the LTTE and walked out with nearly all party's money and property held by him in trust. At this time the LTTE's terror too became more intense. But most members of the group stayed with Subathiran.

It is misleading to judge the significance of a party by counting votes in a

the Vanni and begging it to go to the Tokyo Conference. Even the bizarre side-show of the LTTE's well publicised binge murdering democratic opponents, and civilians, did not appear to dampen their enthusiasm or the strength of their entreaties. All this pleading did not help to allay the LTTE's fears that someone, at the Tokyo Conference, might extract from it a pledge, even a merely formal one, to respect democracy and human rights. Against that risk even the prospect of Tokyo's multi-million dollar cheques turned sour.

The signs are that the carnival is coming to a close and the country faces, bearing a miserable review, the terrible cruelties of war. Tolerating human rights abuses by the LTTE in various forms during the process has not yielded any opening for the people to assert their will. It rather reinforced totalitarian control so that the LTTE may once more force the people towards a war they do not want.

The question is whether, even at this extremity, the international community is prepared to make people and their well-being central to the process? Has the Government, which created a nightmare in the name of peace, learnt enough to deal with what is coming with out inflicting further horrors on the Tamil people? Does the Opposition command the statesmanship to be restrained in its quest for power, and to guide the Government through the initial crisis while ensuring that the ordinary Tamil citizen is treated with fraternal concern?

the Vanni and begging it to go to the Tokyo Conference. Even the bizarre side-show of the LTTE's well publicised binge murdering democratic opponents, and civilians, did not appear to dampen their enthusiasm or the strength of their entreaties. All this pleading did not help to allay the LTTE's fears that someone, at the Tokyo Conference, might extract from it a pledge, even a merely formal one, to respect democracy and human rights. Against that risk even the prospect of Tokyo's multi-million dollar cheques turned sour.

The signs are that the carnival is coming to a close and the country faces, bearing a miserable review, the terrible cruelties of war. Tolerating human rights abuses by the LTTE in various forms during the process has not yielded any opening for the people to assert their will. It rather reinforced totalitarian control so that the LTTE may once more force the people towards a war they do not want.

The question is whether, even at this extremity, the international community is prepared to make people and their well-being central to the process? Has the Government, which created a nightmare in the name of peace, learnt enough to deal with what is coming with out inflicting further horrors on the Tamil people? Does the Opposition command the statesmanship to be restrained in its quest for power, and to guide the Government through the initial crisis while ensuring that the ordinary Tamil citizen is treated with fraternal concern?

Murder of T. Subathiran :

ISLAND
17.6.2003

Sri Lanka's end game

Press statement issued by the University Teachers for Human Rights (Jaffna) UTHR(J)

The murder of Thambrirajah Subathiran (Robert) may signal the end of Sri Lanka's peace process, yet many in Colombo and the wider world will not even recognize his name. The papers would carry short notices describing him as the deputy leader of the Varatharajaperumal wing of the EPRLF, an insignificant political force by conventional assessments. But the LTTE scrutinizes its enemies very minutely, and undoubtedly came to a very different conclusion.

Subathiran was among the few remaining bold and assertive members of the beleaguered democratic scene in the North-East of Sri Lanka. Always under pressure, the democratic hope, which that movement represented, has been driven to near suffocation by LTTE repression, compounded by Norwegian arrogance and the myopic opportunism of the UNP. Though cruelly deprived of the opportunity to do greater things for his people, Subathiran's courage and his services to the Jaffna Municipal Council as a firm and clear democratic voice will be remembered. He advocated constructive cooperation with the TULF dominated Council.

During his period as councillor, two mayors, Sarojini Yogeswaran and Sivapalan, were murdered by the LTTE. Subathiran played a key role in defying the LTTE's threats and giving his fellow councillors the heart to carry on. Those who knew Subathiran were deeply struck by his large humanity and readiness to cast aside narrow loyalties for the greater welfare of the people. This was part of the Marxist inspiration the

group's pioneers had imbibed. Subathiran was a pillar of strength to the last mayor, Mr. Selvan Kandayan, in standing up to the LTTE's intimidation and attempts to take over the functions of the Council. This brought him into direct confrontation with the LTTE and its agents, where he was firm and

"Subathiran was among the few remaining bold and assertive members of the beleaguered democratic scene in the North-East of Sri Lanka. Always under pressure, the democratic hope, which that movement represented, has been driven to near suffocation by LTTE repression, compounded by Norwegian arrogance and the myopic opportunism of the UNP..."

assured, but always a polite voice of reason. Every society in crisis produces individuals, who will, to the last, stand up for truth and justice against hopeless odds. Subathiran will surely not be the last of them in the Tamil community.

In the run-up to the recent donor meeting in Tokyo, which the Tigers decided to boycott, LTTE attacks on Tamil opponents reached alarming proportions. The Tigers have targeted not only active members of opposing groups, but also hundreds of individuals who had left these groups long ago, had young families and were leading civilian lives. Subathiran himself was struggling to help the community cope as the pressure intensified.

On 12th June, two days before

Subathiran was killed, the LTTE attacked former EPRLF member Nagamuttu Nagerudan (35) in Chunnakam, Jaffna, with swords and knives. Nagerudan, a father of five, screamed, and the assailants ran away leaving the victim with one hand severed and the other hanging limp.

On 6th June the LTTE cut with a sword and badly injured reserve police constable Sathasivam Sarvananda (31), a father of two, in Thimilativu,

On 12th June, the LTTE threw a grenade into a Muslim restaurant on St Valachenai, which was open during an LTTE-ordered haral injuring six persons. Haniffa (60) and Meerashibo were admitted to Batticaloa Hospital with severe injuries.

On 12th June, the LTTE shot and injured Sivasegaran Vijayasegaran (Arasan), a former member of the EPRLF, now employed as a UC driver in Chelvanayakapuram, Trincomalee.

During this period, it fell to Subathiran to go around the North-East and visit party offices, in which local members lived under siege, to keep up their spirits. At dawn, on 14th June, Subathiran was killed by sniper fire from the direction of Venbadhi Girls' School while exercising on the flat above the EPRLF(V) office. One bullet struck his shoulder and the other bullet had caused internal bleeding in the chest.

Shortly afterwards party members went to the school with the Police and examined a three story building from the upper floor of which it is possible they have a view of the flat on the EPRLF(V) office 200 yards away. The classrooms were locked. In one classroom, which the watcher opened for them at their request, they found the window netting cut to make space for the barrel of a rifle, a table placed near the window with the sand bag on it to keep the rifle steady, and some biscuit packets and an empty 1.5 litre bottle of soda. The Police have arrested the watcher. Party members had seen Easwaran, the LTTE's area leader for Nallur, in the Venbadhi Girls' School grounds the previous afternoon. This had been denied by a school watcher with whom they checked immediately.

Continued on Page 11

தமிழ் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

Democracy in the North-East: Haunted by the ceasefire and hunted by the Tigers

By a special correspondent

Political killings and the MoU

Nothing is so galling about the LTTE's killing spree against its democratic opponents as the Government, the Norwegians and the Monitors investing themselves of any responsibility, and the silence of International Human Rights Organizations. The latter had been simply told not to rock the boat on the grounds that the way to get round the Tigers is to coax them and not to confront them. They thus settled for lobbying to get Ian Martin into the negotiating process as a counsellor on human rights. Both sides asked him to draw up a 'roadmap' on human right issues. He quickly produced one at the Hakone talks. Both sides connived to keep it in limbo. Ian Martin's name has since dropped out and human rights organizations are unsure of what to do.

The question of killings assumed a poignant urgency after the LTTE's well-planned assassination of T. Subathiran by a sniper when he was in the Jaffna EPRLF(V) office on 14th June. The following day Ponniah Ramchandran (43) of the EPDP was shot dead by the LTTE close to his home, as he was returning to the Batticaloa party office. Like all party cadres, he lived in his office for safety. But being a married man he visited his home in Kallady barely a mile away in the government-controlled area. When he left home, the LTTE were waiting for him. The LTTE men are said to be from the group's 'political' office in Kallady that was set up under the MoU, but in fact manned largely by persons from the intelligence wing.

When these killings were raised at a press conference on Monday, 16th June, government chief negotiator, Prof. G.L. Peiris, by a strange logic so characteristic of him, denied any links between the ceasefire MoU and the killing of the LTTE's opponents. He ruled out the need for an SLMM role in the investigations. He said, "We don't see such a link because the ceasefire agreement prohibits any form of assassinations.... The normal criminal laws of the land are sufficient to investigate the killings". The LTTE's position complemented the Minister's logic. According to the Sunday Times (15th June), when the SLMM Chief Trygve Teffessen raised these killings with LTTE spokesman Thamilselvan on 13th June, the latter gave no commitment to stop the murders. Otherwise the LTTE's position is identical to Prof. Peiris's: "We will answer for killings in our area of control, as for the government-controlled area... Sri Lankan law enforcement authorities must answer".

Thus both parties subscribe to the fiction that the government, at least, tries to enforce the law and protect people in its area of control. But what is the reality? It is public knowledge that under the MoU, the LTTE has exercised to the full its capacity for intimidation and fully controls appointments at lower levels in the government sector - peons, watchers, office boys and so on. Its intelligence gathering machinery now has a stranglehold on the community. It has become a virtual deathtrap for members of opposition groups to walk a short distance from their party offices.

A death trap

In the case of Subathiran's murder, the LTTE appears to have had an accomplice as watcher in the nearby girls' school, who had been on the look out, and observed Subathiran exercising on the flat of his party office. A suitable classroom for a sniper had been identified and the LTTE Nallur area leader Easwaran visited the school the previous afternoon to finalize the plan. Subathiran and his colleagues never imagined that the LTTE would go to such a devious extreme to carry out a murder. Were the Government serious about protecting opposition party members, it should have provided them with greater security. It is of course ridiculous to ask Prof. Peiris whether his policemen, who are enforcing normal criminal law, ever questioned Easwaran or Ilamparity.

In fact, two weeks before Subathiran's murder, the Tamil opposition groups - EPDP, EPRLF(V) and PLOTE - had a meeting with the Jaffna (512) Brigade Commander. They pointed out to him that all the main opposition party offices, including the SLFP's, lay in an area bounded by the Hospital Road, 1st Cross St., Vembady Rd., and Sridhar Theatre Lane. They requested the Army to provide more sentry points and secure the area. The Brigade Commander said that while he understood their position, he had no authority to act, but would pass on their request above. He asked them to take up the latter with the Police. The Police agreed to strengthen security in that area, but had done nothing up to the time when Subathiran was killed, except that two policemen assigned to each party office continued to be on duty at the entrance.

According to sources who had spoken to the Army, a very senior army officer in Jaffna observed sarcastically that there were a hundred and one questions raised from Colombo when the Army wanted to search two houses in Chulipuram for suspected arms cached by the LTTE, but not one question was asked about Subathiran's murder! The LTTE was so thick-skinned

about the murder that they took video shots of mourners who visited the EPRLF(V) office to pay their last respects to Subathiran, from the balcony of the Jaffna Hospital House Officers' Quarters. It was the same location from which they had fired at the advancing Indian Army column on 21st October 1987 and run away through the back, leading to 70 inmates of the Hospital being killed.

Since one month ago the LTTE runs the canteen at Jaffna Hospital - no connection with the MoU of course, just regular catering! While the mourners were calling to pay their last respects, the Army caught an LTTE man with a walkie-talkie who was waiting at the entrance. All this goes to show how the LTTE had the place closely watched by persons infiltrated; often in seemingly legitimate roles, using the control it has gained. The position of members of opposition parties and the future of democracy look quite hopeless.

A glimmer of hope

Yet even under such bleak conditions, extraordinary things do happen. On Thursday 19th June, the day of Subathiran's funeral in Colombo, Uthayan, the local daily in Jaffna, carried an obituary which read thus:

A Salute to a Hero

I bid a hero's farewell to Subathiran, who was a hero and martyr.

Moreover, I condemn this murder with the strongest indignation that it deserves. Further, I demand in the name of the people that this chain of murders be stopped.

- Dr. E. Shivashankar,

Aadiapatham Road, Thimelvelly North.

In a desperate situation, where terror drives people to silence, individuals who cannot stand it are driven to desperate acts of courage.

Prof. Peiris and the Government too are desperate after their own fashion - to realize some of the four and a half billion dollars pledged at Tokyo. According to European diplomatic sources in Colombo, many of the donors tied their pledges to the implementation of the human rights road map drawn up by Ian Martin, which both sides undermined. While others tied their pledges only to progress in the peace process, they would find it awkward to present the peace process as a healthy one if the LTTE, as it were, insists on its right to kill opponents and conscript children. The only growth activity right now appears to be murder.

Is Land - 27-06-2003

killed in a string of killings allegedly by the Tigers since last February's ceasefire agreement, the sunk rebel vessel is the second one 'suspected to be carrying arms, ammunition and warlike equipment' to go down off the eastern seas since March.

Subathiran (a.k.a Robert), de-facto leader of a faction of the Eelam People's Revolutionary Liberation Front (EPRLF) opposed to the Tigers, was shot dead at 6.18 a.m., Jaffna police told *The Hindu*.

The details of the sinking of the LTTE ship off the eastern coast are still unknown, with conflicting versions given by the Navy and the Tigers to the Sri Lanka Monitoring Mission (SLMM). The fate of 12 "Sea Tiger crewmembers, who jumped overboard", and a small boat, which was operating near the rebel ship, is unknown.

Subathiran, who recently condemned the Tigers for the recent killings of "informants", fell to a single bullet midway through his morning exercises on his office rooftop, police said.

As the second in command of the faction led by the former Chief Minister of the northeast, A. Varadaraja Perumal, the slain Subathiran was the leader of the EPRLF in Jaffna, but with Mr. Perumal now in India, 'Robert' was the head of his faction in the island.

On the military front, analysts saw the possibility of 'Robert' working in tandem with the Army as a likely damper on any future LTTE advance in the Jaffna peninsula.

Politically, as a part of a core of a fledging, alternative Tamil grouping, Subathiran was seen as a possible non-LTTE member in any proposed interim administrative council, in which the Tigers are demanding a majority stake, to run the northeast.

Of the sinking of the LTTE ship, amid conflicting reports from the Navy and the Tigers, the SLMM has sent a two-member team to investigate the incident. The Defence Ministry said that the ship was spotted at 3.15 a.m. this morning, "175 nm off the eastern Mullaitivu coast". The LTTE, for its part, says the incident took place about 266 nm off the Trincomalee coast, further south of Mullaitivu.

According to the Navy, the information given by the crew of the intercepted rebel ship — that its name was "SOSHIN", registered in Belize and was arriving from Surabaya (in Indonesia), — "was false". The Sri Lanka Navy ``exercised its right to self-defence" after the LTTE vessel opened fire at its naval craft with "medium calibre machine guns". The rebel ship was reportedly sunk around 8.40 a.m., a Defence Ministry statement said.

Printer friendly
Send this article to Friends by

News: | | | |

The UNP government is responsible for the assassination of Subanthiran

The Committee for Democracy and Justice unhesitatingly condemns the assassination of Mr.Thambirajah Subathiran, popularly know as Robert, by the LTTE on 14th June 2003.

Subathiran was an elected member of the Jaffna Municipal Council and a popular and a respected leader. Although he was a leading member of the Eelam Peoples Revolutionary Left Front (EPRLF), he was able to work with other political organisations to promote the interest of the people of Jaffna. Subathiran was a courageous political activist committed to equal rights, democracy, pluralism and social justice. He eschewed mindless violence and extremist ethno-centrism of the LTTE. Unlike some spineless Tamil politicians, Subathiran was never ready to genuflect before Prabakaran, whom he considered a ruthless and a murderous megalomaniac that only pretended to speak for the Tamil community.

The MoU facilitated the smuggling of arms

Subathiran is one of many Tamil political activists in the North and East who has been assassinated by the LTTE in recent weeks. This is a direct result of the policy that has been pursued by the UNP since they came to power in December 2001. The so-called Memorandum of Understanding (MoU) permitted the LTTE not only to retain their arms but also to infiltrate armed cadres into government-controlled areas in the North and East. Although the MoU prohibits such movements, it is an open secret that the LTTE has moved a large number of their cadres and smuggled large quantities of arms, including heavy weapons into these areas. Time and again the security forces have warned Mr. Ranil Wickremasinghe and his ministers about these transgressions, but such warning have fallen on deaf ears. At the same time Ranil's government has withdrawn the arms that had been given to some of the Tamil activists, in order to protect themselves.

The SLMM

The response of the Norwegian controlled Sri Lanka Monitoring Mission to complaints about these LTTE killings have met with the bizarre response that there was no evidence to prove that these acts have been committed by the LTTE. No doubt, tomorrow they might even claim that Prabakaran has become a Sunday school teacher and has given up all violence!

A sick joke

The response of Mr. Wickremasinghe, to the LTTE's continuing campaign of murder had been no less instructive. He has appointed a commission of inquiry to probe these killings. This is nothing short of a sick joke. It is clear that his government has not only prevented the police and security forces from doing their duty, but by withdrawing protection from Tamil political activists who espouse democracy and pluralism, they have left them vulnerable and defenceless.

The CDJ not only condemns fascist goons LTTE who organised the murders of Subathiran and others, but also unreservedly condemns the Ranil Wickremasinghe government of for facilitating this continuing campaign of assassinations.

SELF DEFENCE IS NO OFFENCE

In the face of this campaign of assassinations which threatens to liquidate all independent minded Tamil activists, and the silent acquiescence in, and perhaps the willing facilitation of, such violence by the UNP government, all those who oppose this fascist campaign of the LTTE must begin to organise their self-defence. If the UNP regime is unable or unwilling to protect ordinary citizens and ensure that they are able to exercise their fundamental rights of freedom of speech and assembly without fear of death or intimidation, then the people have an inalienable right to use any means necessary to protect themselves.

For the Committee for Democracy and Justice in Sri Lanka

17th June 2003

සුබන්තිරන්ගේ ඝාතනයට එ.ජා.ප. ආණ්ඩුව වගකිව යුතුයි.

ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා යුක්තිය සඳහා වූ කමිටුව 2003 ජුනි 14 දින තම්බිරාජා සුබන්තිරන් මහතා එල්.ටී.ටී.ඊ. සංවිධානය විසින් ඝාතනය කිරීම තරයේ හෙලා දැකී.

සුබන්තිරන් යාපන මහ නගර සභා මන්ත්‍රීවරයෙකු වූ අතර ජනප්‍රිය වූත් ගරුත්වය දිනාගත්තාවූත් නායකයෙකු විය. ඔහු ඊ.පී.ආර්.එල්.එෆ් සංවිධානයේ ප්‍රධාන සාමාජිකයෙකු වූ නමුදු අන් දේශපාලන සංවිධාන සමග එක්ව යාපනයේ ජනතාවගේ සුභසිද්ධිය සඳහා කටයුතු කිරීමට ඔහුට හැකිවිය. සමාන අයිතීන්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, මතවාදී බහුතරයක් පැවැත්ම හා සමාජ සාධාරණත්වයට කැපවූ අභිත දේශපාලන ක්‍රියාකාරීකයෙකු විය. අරමුණු රහිතවූ ප්‍රචණ්ඩත්වය හා අන්තවාදී ජනවර්ගවාදය ඔහු පිටුදැකීය. කොන්ද පනනැති ඇතැම් ද්‍රවිඩ දේශපාලනඥයන් මෙන් ප්‍රභාකරන් අබියස දැන නැමීමට ඔහු සූදානම් නොවූ අතර, ප්‍රභාකරන් දෙමළ ජනතාවගේ උවමනාවන් නියෝජනය කරන්නේයයි ව්‍යාජ ලෙස ඒත්තු ගැන්වීමට දිරිගත් අසීමිත ප්‍රචණ්ඩත්වය වැලඳගත්තාවූත් මිනීමරු මානසික අබාධයකින් පෙලෙන්නාවූත් පුද්ගලයෙකු වශයෙන් සැලකිය.

රනිල් එල්.ටී.ටී.ඊ. සම්මුතිය ආයුධ හොර රහසේ ගෙන එමට රුකුලක් විය.

පසුගිය සති කිහිපය තුළ උතුරු නැගෙනහිර ඝාතනය කරනු ලැබූ ද්‍රවිඩ දේශපාලන ක්‍රියාකාරීන් අතුරෙන් එකෙකු පමණි සුබන්තිරන්, මෙම ඝාතනයන් යු.ඇන්.පී.සී හා එල්.ටී.ටී.ඊ. විසින් 2001 දෙසැම්බර් මාසයේ ඇතිකරගත් ගිවිසුමේ සෘජු ප්‍රතිඵලයකි. මෙම ඊනියා සම්මුතිය නිසා එල්.ටී.ටී.ඊ. යට තමන් සතුව තිබූ ආයුධ තබාගැනීමට පමණක් නොව ආණ්ඩුවේ පාලනයට නතු පුද්ගලවලට ඔවුන්ගේ සාමාජිකයන් හා බලසම්පන්න ආයුධ ඇතුළු ආයුධ රහසේ ගෙන්වීමටද අවකාශ ලැබිණ. සම්මුතිය මගින් එසේ ආයුධ රහසේ ගෙනයෑම තහනම් නමුත් ඔවුන් සිය සාමාජිකයන් හා ආයුධ ප්‍රවාහනය කල බව කවීරැන් දන්නා කරුණකි. මේ බැව් ආරක්‍ෂක හමුදා විසින් පුන පුනා රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතාට හා ඔහුගේ ඇමතිවරුන්ට දැන්වූ නමුදු එය බිරි අලියාට විණා වාදනය කිරීම බඳුවිය. අනිත් අතට එල්.ටී.ටී.ඊ. යට විරුද්ධ වූ ද්‍රවිඩ දේශපාලන ක්‍රියාකාරීන් හට සිය ආරක්‍ෂාවට දුන් අවි ආයුධ රජයට නැවත භාරදෙන ලෙස අණකර ඔවුන් නිරායුධ කරනු ලැබිණ.

ශ්‍රී ලංකා සටන් විරාම නිරීක්‍ෂණ කමිටුව?

එල්.ටී.ටී.ඊ සංවිධානය විසින් දියත් කලාවූ ඝාතන පිලිබඳව හෝරුවේ රටේ නායකත්වය යටතේ පවත්නා සටන් විරාම නිරීක්‍ෂණ කමිටුවට පැමිණිලි කලවිට ඔවුන්ගේ ප්‍රතිචාරය පුදුම සහගත එකකි. එනම් මේ ඝාතනයන් එල්.ටී.ටී.ඊ.ය විසින් කලේයයි සාක්‍ෂි නැතැයි යන්නය. ප්‍රභාකරන් ඉට්ටා දහම් පාසැල්වල ගුරුවරයෙකු වී ප්‍රචණ්ඩත්වය අතහැර දමා ඇතැයි හෝරුවේ සටන් විරාම නිරීක්‍ෂණ කමිටුව නුදුරු අනාගතයේදී අපට දන්වනු ඇත.

භාසාජනක පියවරක්

එල්.ටී.ටී.ඊ.ය අඛණ්ඩ ගෙන යන ඝාතන ව්‍යාපාරය හමුවේ වික්‍රමසිංහ මහතාගේ ප්‍රතිචාරය ඊටත් වඩා මවිතයට හේතුවන්නකි. මෙම ඝාතන පරීක්‍ෂා කිරීමට ඔහු කොමිසමක් පත්කර ඇත. මෙය ජුගුප්සා ජනක විනිච්චකි. ආරක්‍ෂක හමුදාවන්ට හා පොලිසියට සිය කාර්යභාරයන් කිරීම මේ ආණ්ඩුව විසින් කඩාකප්පල් කර තිබෙනවා පමණක් නොව ද්‍රවිඩ දේශපාලන ක්‍රියාකාරීන්ට තිබූ ආරක්‍ෂාව ඉවත්කර ඔවුන් නිරායුධවූත්, අනතුරට භාජනයවූත් පුද්ගලයින් බවට පත්කර ඇත.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා යුක්තිය සඳහා වූ කමිටුව එල්.ටී.ටී.ඊ.ය විසින් ගෙනයන්නාවූ මේ ඝාතන ව්‍යාපාරය පමණක් නොව එම ඝාතනයන් කිරීමට රුකුල් දී ඇති මේ ආණ්ඩුවද දැඩි ලෙස හෙලාදැකිය.

ස්වයං ආරක්‍ෂාව සලසා ගැනීම අපරාධයක් නොවේ.

එල්.ටී.ටී.ඊ.යේ මේ අඛණ්ඩ ඝාතන ව්‍යාපාරයත්, ආණ්ඩුව ඒ තත්වය තුළ ගෙනයන්නාවූ නිෂ්ශබ්දතාවය හෝ ඇතැමෙක් දකින ආකාරයට ඝාතනයට රුකුල්දීම හමුවේ මේ ෆැසිස්ට් තර්ජනයට මුහුණදීම සඳහා ස්වයං-වම ආරක්‍ෂාව සලසා ගැනීම සඳහා යුතුසුළුව ක්‍රියා කල යුතුය. එ.ජා.ප. රජයට ජනතාවගේ සිය මූලික අයිතීන් වූ කටාකිරීමේ හා රැස්වීමේ නිදහස ආරක්‍ෂා කර දීමට නොහැකි නම් ඒවා ආරක්‍ෂා කිරීම සඳහා ස්වයං ආරක්‍ෂක කමිටු පිහිටුවා ගැනීමට හා තම ආරක්‍ෂාව සාක්ෂාත්කර ගැනීමට අයිතියක් ඇත.

ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා යුක්තිය සඳහා වූ කමිටුව
2003/06/17

The Island, Tuesday 17th June, 2003

LTTE running amok in Killing spree: EPRLF

The EPRLF in a statement on the killing of

its member Thambrirajah Subathiran by the LTTE stated that in their attempt to establish a totalitarian regime in the North-East, the LTTE are running amok in a killing spree. All those who are killed by them are those with diverse opinions and policies and who are firm in their belief of democracy, pluralism and human rights, and also those belonging to Tamil political parties not supportive of or not aligned to the LTTE, the EPRLF said. They further said:

"Comrade Robert (Thambrirajah Subathiran), aged 46, one of the senior most members in the Eelam People's Revolutionary Liberation Front (EPRLF) was killed by an LTTE sniper assassin on 14.06.2003 at about 6.15 a.m. at the EPRLF head office situated in Hospital Road, Jaffna.

Born in Chavakacheeri on 24.12.1957, Subathiran involved himself during the early eighties in the struggle for the national liberation of the Tamil people; for a social change of all Sri Lankans and against all forms of social

oppression.

He was a model to all those who wished to know how a man should lead his life. He sacrificed his life for the firm principles he followed. In this field the period of his share was a quarter century. Both in the outside world and during his prison life he always maintained robustness in spite of undergoing many sufferings, tortures and mental agonies.

All those who associated with him had only admiration towards him for his cordiality and kindness. He was always unselfish in readily helping others.

He was exemplary in his comradeship, friendship and leadership. He rendered yeoman service in mobilising the suffering and down-trodden people, mobilizing the students, helping comrades and ordinary people in refugee camps and assisting in the social liberation of the north and east as well as in Tamil Nadu.

That noble gentleman always maintained cordial relations even with those who differed

in their opinions with him.

His services as a municipal councillor in revitalizing the Jaffna Municipal Council and its functions were immeasurable.

Till he let out his last breath, felled by the LTTE assassin's bullet, Subathiran was continuing to render his share of service to society.

These killings by the LTTE are taking place during a period in which attempts are said to be made to establish peace, after the Sri Lankan Government and the LTTE signed a Memorandum of Understanding (MoU).

We therefore appeal to the masses who believe in democracy and peace, the President, the Government of Sri Lanka, the opposition parties, foreign diplomatic missions, human rights organizations, non-governmental organizations and individual intellectuals to intervene in this matter immediately and cause an end to these killings.

The ambitions of Comrade Subathiran are the ambitions of the civilized human society. History will take them forward."

No assurance from LTTE to stop killings

Scandinavian monitors have failed to get an assurance from the LTTE to halt a killing-spree of rival members both in Colombo and the north-east, prompting some Tamil parties to take their case to the international community.

Sri Lanka Monitoring Mission Chief Trygve Telefsen on Friday during a two and a half hour meeting with LTTE's political wing leader S.P. Thamilselvan raised the issue about a series of killings of rival members, but the LTTE gave no assurance that the murders would be stopped.

Mr. Telefsen was in Kilinochchi to seek a guarantee from the LTTE to halt the killings after some Tamil parties lodged protests with the monitors about the killings.

Hours before Mr. Telefsen met Mr. Thamilselvan, a former Pradeshiya Sabha member representing the EPRLF (Varathan wing) was chopped and one of his hands was decapitated while the other which was also cut was saved in a surgical operation.

SLMM spokesperson Agnes Bragadottier said that although the LTTE

had not made a commitment to halt the killing-spree, it had assured that it would take up the request for the release of two policemen and a sailor held in their custody.

The two policemen attached to the traffic section were abducted by the LTTE in the government-controlled area of Chenkaladi in Batticaloa while the sailor was taken into custody in Trincomalee.

The abduction of the two policemen was a retaliation for the arrest of an LTTE political wing member who was arrested for the shooting of a rival member.

Concern about the presence of LTTE hit-squads in Colombo was further increased after three persons were arrested and one of them attempted to commit suicide by taking cyanide.

Inspector General T.E. Anandarajah told The Sunday Times that they had identified the presence of the LTTE hit squads in Colombo city.

He said intelligence units were closely monitoring their movements.

He said, however, they would not be

pped up search operations after they detected Tiger hit squads in Colombo this week. In the picture the officers of the spe- unit are seen in action. Pix Ishara.S.Kodikara

SUNDAY TIMES - 15.6.2003

Another LTTE rival killed

One of the senior most EPRLF (Varathar) wing members was shot dead yesterday morning at his office in Jaffna by a suspected LTTE sniper.

Thambirajha Subathiran, 44, alias Robert was shot dead around 6 a.m. at the EPRLF political office near the Jaffna hospital. Mr. Subathiran, a former Jaffna Municipal Councillor and a defeated candidate at the last parliamentary elections, had been very critical of the killings carried out by the LTTE in the north and east.

His last criticism of the LTTE condemning it for the killing of an EPRLF

member on Thursday appeared in the Uthayan newspaper yesterday.

The EPRLF (Varathar) wing is led by former Northeast chief minister Varatharaja Perumal.

Soon after the incident, Minister Rajitha Senaratne and Defence Secretary Austin Fernando who had arrived in Jaffna to visit the Gurunagar area had been advised to return to Colombo. They were in Palaly when they were informed about the incident. Meanwhile President Chandrika Kumaratunga in a statement condemned the killing.

able to take action against them under the PTA and would be acting under the normal laws due to the current ceasefire agreement between the government and the LTTE.

Military spokesman Sanath Karunaratne said they were providing maximum security to non-military personnel working with intelligence units.

EPDP leader Douglas Devananda

said the aim of the LTTE was to push the rival members out of the north and east. He said the party had begun an international campaign to create awareness about the killings.

The EPDP has called on diplomatic missions to put pressure on the LTTE to abide by the ceasefire agreement and stop killings and abductions of EPDP members.

Mass murder in paradise

Life is cheap in this paradise isle. Anyone who wants anyone killed could do so with ease in areas other than in the north and east. In the north and east, where 'the sole representatives of the Tamil people' hold sway, only 'the sole representatives' could bump off anyone who dares crosses their path.

Quite apart from criminals and terrorists, ordinary citizens appear to be behaving as badly as the killers are. During the weekend, a retired director of education met with an accident that resulted in a pedestrian being killed. The irate bystanders decided to deliver summary justice to the driver and assaulted him mercilessly. By the time he was taken to hospital, he was dead. Will justice be done to this person who had served the community all his life?

Minister of Internal Security, John Amaratunga is new to the business of security and even though he is not expected to do much in the north and east, he has to maintain law and order in the other regions. But the people are feeling insecure in all environments— from weddings at five star hotels to driving vehicles on the highways. The worst of all is that the politicians are literally going for each other's jugulars and killing themselves. And this seems to be a root cause of the law of the jungle descending on entire society.

We do not expect Mr. Amaratunga to station a policeman at every wedding and at every pedestrian crossing. But he has to set the right tone and mood to restore law and order in the country. He should realise that when politicians begin pulling guns at wedding receptions in the Hilton and some others getting their political rivals killed in the most ghastly manner, the man - on - the street is inspired to do likewise. When Mr. Amaratunga says that a responsible politician 'only shot into the air' at a five star hotel wedding reception, the impression that citizen Perera, the taxi driver, may get is that he is entitled to catch any citizen who offends him by the scruff of the neck and assault him or even kill him.

It is not the task only of the Minister of Internal Security to discipline his political colleagues. The two main political leaders-President Kumaratunga and Prime Minister Wickremasinghe shoulder a greater responsibility. They have to take very strong disciplinary action against their followers for disgraceful conduct in public. Inability of political leaders to enforce discipline among their own ranks could be the reason for the increasingly outrageous behaviour of politicians but also contributing to the deteriorating conduct of the general public. It has to be pointed out that our political leaders since Independence, till around 1977, maintained strict discipline among their political ranks and this contributed to much more orderly politics and discipline among the public.

Mr Amaratunga in media interviews is often quoted saying that he will give directions to the police to conduct certain investigations or personally 'go into it'. That, we regret to say, is not his job or duty. He cannot interfere with the working of the police. All he has to do is to appoint capable and honest police officers to run the police administration and give policy directions. He too is a politician with party interests and is bound to be partial in his judgments and actions.

IS LAND. 19.06.2003

While the state of law and order in this country was no better or even worse at the time Mr. Amaratunga took office, it has to be said that we are continuing in a state of near anarchy and he with the prime minister and the president has to take responsibility for this state of affairs.

In the north and east the law of the jungle continues and the marauding terrorists get away with blue murder. Our report today says that security forces investigating the murder of Deputy EPRLF leader Tambirajah Subathiran alias Robert have been forced to abandon their search of the LTTE political office at Chullipuram on the orders of the Sri Lanka Monitoring Mission.

Subathiran was a brave Tamil who had lived in Jaffna openly defying the LTTE but was shot down by an unidentified assailant last week. This is another instance where the flawed Ceasefire Agreement is being interpreted in favour of the terrorists.

How many people have been killed in this 18-month period of glorified peace remains unknown and maintenance of law and order seems to be nobody's business. No one can investigate such charges in these two provinces as far as the Lanka government is concerned. Sri Lankan soldiers are abducted and held as ransom for release of the LTTE cadres and some reports say that Sri Lankan soldiers are being held prisoners in dark underground cellars for gruesome purposes such as extraction of blood. But no one can investigate such charges for the fear that the LTTE may call off peace negotiations!

The 'International Community', that has been very much concerned about the Rule of Law, democracy and fundamental rights, has not spoken much about them where the north and east is concerned, save for the Americans, since of late.

And so killings go on in paradise isle although 'Peace' is the theme of all discussions.

UTHR (J) keep it up

ISLAND
17.6.2003

I write to thank 'The Island' newspaper for making available to its readers the Information Bulletins of the University Teachers for Human Rights (Jaffna) Sri Lanka UTHR (J). The contents of these bulletins have been well documented and lucidly presented without bias by patriotic intellectuals. We have to admire their organizing ability to get all the facts of what is in actual fact taking place in the North and East. We must also appreciate the courage of their conviction, particularly when the LTTE is hounding and murdering anyone they do not approve of.

One fact stands out clearly. The LTTE do not represent the Tamil community as they claim. I quote 'The absurd claim to be sole representative was based on the parliamentary seats held by grovelling TNA members. This

shaky foundation too was demolished when TULF leader, Mr. Anandasangary, at a well attended party meeting in Jaffna, on 23rd March, asserted the independent, separate identity of his party, adding that the LTTE or anyone else cannot be the sole representative of the Tamil people in a multi-party arena.'

What they are in fact, saying is lease do not deliver us over to be ruled by a ruthless set of fascists who has no mandate from the Tamil people.

We also read in 'The Island' of 7th June, three former Government Agents who are equipped with a vast factual knowledge of the respective areas of the East they administered as GA's warning the government of the dangers and the possible massacre of the large Sinhala population in the East if the UNF gov-

ernment's 'abject surrender' to LTTE demands continue. What these gentlemen are saying is Please do not hand over the substantial Sinhala population in the East to the control of the LTTE, who will surely be massacred the same way the helpless Sinhalese in the 'so called border villages were subjected to the horrendous and barbaric massacre as a part of the ethnic cleansing.' Here we have two sets of intellectuals with first hand knowledge of what they are talking about warning not only the government but also the international community who are eager to hand over the administration of the North and East and the lives of the people, to the LTTE who are not even elected representatives of the Tamil people.

P. S. Mahawatte
Colombo 5

Seven killed, 5 abducted since MoU, says EPRLF

ISLAND
11.6.03

by Galinga Weerakkody

The LTTE has killed seven EPRLF activists and abducted around five since the signing of the Memorandum of Understanding (MoU) between the government and LTTE on February 22 last year, EPRLF sources said. Bodies were recovered from Jaffna when one had been recovered from the eastern province.

The most recent killing was carried out by two members of the LTTE pistol gang at Weerakanthi Pulleyar Street at Marathandi, Trincomalee on June 2.

The killers had arrived on a bicycle around 8 p.m. and had shot the victim, Gnanaprakasam Kirubaraja (38), at point blank range.

At the time, of the incident the victim had been in the company of a friend known as G. Nishantha Kumara, who managed to escape. The victim had been a member of the EPRLF from 1985.

His cremation took place under police protection.

Sources said that the killing had been carried out on the instructions of Paduman, LTTE military leader in Trincomalee.

Former EPRLF member shot at

by Norman Palihawadana

ISLAND
14.6.03

A former EPRLF member was wounded when he was shot at by a member of the LTTE at Selvanayagampuram, Uppuveli in the Trincomalee district yesterday (12).

The former EPRLF member, identified as Sivasekera Wijesekera (60) had been admitted to the Uppuveli hospital.

When Sivasekera Wijesekera visited his uncle's house the LTTE member had followed him and opened fire at him.

In another incident, an armed individual had wounded a mother and son at Osiligama, Trincomalee by shooting at them.

'Killing of EPRLF man a dangerous trend'

A Jaffna-based Human Rights group yesterday claimed the recent assassination of the Deputy Leader of the EPRLF's Varathan group was a dangerous trend in the peace process.

The (UTHR(J)) in a statement said, "The papers would carry short notices describing Thambirajah Subathiran (Robert) as the deputy leader of the Varatharaja Perumal wing of the EPRLF - an insignificant political force by

conventional assessments. But the LTTE scrutinizes its enemies very minutely, and undoubtedly came to a very different conclusion.

"Subathiran was among the few remaining bold and assertive members of the beleaguered democratic scene in the North-East of Sri Lanka."

Always under pressure, the democratic hope, which that movement represented, has been driven to near suffocation by

LTTE repression, compounded by Norwegian arrogance and the myopic opportunism of the UNP. Though cruelly deprived of the opportunity to do greater things for his people, Subathiran's courage and his services to the Jaffna Municipal Council as a firm and clear democratic voice will be remembered.

He advocated constructive cooperation with the TULF dominated Council. During his period as coun-

cellor, two mayors, Sarojini Yogeswaran and Sivapalan, were murdered by the LTTE. Subathiran played a key role in defying the LTTE's threats and giving his fellow councillors the heart to carry on.

Those who knew Subathiran were deeply struck by his large humanity and readiness to cast aside narrow loyalties for the greater welfare of the people."

(See full report on page 9)

D.M. 17.6.03

කොටින්ගේ යුද බලය වැඩි කරන්න පසුබිම සකසන යෝජනාවක්

ර්. ජී. ආර්. එල්. එම්. නියෝජ්‍ය නායක වී. සුභද්වරන්

කොටින්ට මුහුදෙන් කොටසක් වෙන්කර දෙනවා කියන්නේ කොටින්ට හිතු මතේ අවි ආයුධ ප්‍රවාහනය කිරීමට ඉඩ සලසාදීමක්.

කොටි සංවිධානයට සාම වැඩපිළිවෙළ ගැන විශ්වාසයක් තිබෙනවානම් මවුන්ට සන්නද්ධ බලකායක්, මුහුදු කොටි බලකායක්, අවි පුහුණුවක් අවශ්‍ය වන්නේ නැහැ.

අද සටන් විරාම නිරීක්ෂණ කමිටුව කරනු ලබන යෝජනාවන් දිනා බලන විට මවුන්ට මේ රටට ඇවිත් තිබෙන්නේ සාමය ඇති කරන්න නෙවෙයි කියන එක පැහැදිලියි.

සටන් විරාම නිරීක්ෂණ කමිටුවට අවශ්‍ය කරල තියෙන්නේ කොටින්ට අවශ්‍ය යුද බලය වැඩි කරගන්න පසුබිම සකස්කර දීමටයි.

ISLAND 15-06-2003

naval action

Tiger sniper kills senior EPRLF politician

by Shamindra Ferdinando

An LTTE sniper fired from the Vembadi Girls School, Jaffna killing 46-year-old Kandiah Subathiran alias Robert, considered the de-facto leader of the EPRLF's Varatha faction in the absence of Varatharajah Perumal, former chief minister of the North-East Provincial Council.

The victim was shot in the chest by a sharpshooter and died almost instantly.

Army Commander Lt. Gen. Lionel Balagalle said that Robert was shot as he was doing his daily physical exercises on the upper floor of the faction's headquarters opposite the school.

"He was respected by all," the army chief said, describing the latest victim of a wave of political assassinations as a 'steady person'.

He was the seniormost Tamil politician to die at the hands of the Tigers since they reached a cease-fire agreement with the government in February last year. Over the past several months, the targeted Tamil groups repeatedly urged the government to re-arm them and also provide adequate police security.

The president's office and the EPDP con-

demned the assassination. "In this context, the president is of the view that she has no option but to take action to meet the reasonable request of vulnerable Tamil groups," her spokesman Janadasa Peiris said.

Robert was the first victim of a sniper in Jaffna in the post cease-fire period, military spokesman Brigadier Sanath Karunaratne said. There was evidence to suggest that the sharpshooter operated from the Vembadi girls school, he said, adding that troops later found a bottle of Fanta, some biscuits and sandbags on the third floor of the school.

Continued on page 2

LTTE sniper...

From page 1

Another officer speaking on the condition of anonymity said that the possibility of the school authorities knowing the presence of Tigers in the school could not be ruled out.

The victim was a member of the

dissolved Jaffna Municipal Council. He also led the EPRLF's Varathar group's list of Jaffna district candidates at the last parliamentary elections in December, 2001.

"He is from Nunavil, Chavakachcheri and one of the key members of the party who was deeply involved in the setting up of

the first North-East administration subsequent to the July 1987 Indo-Lanka peace accord," an EPRLF colleague said. Robert's father, Thambirajah, a retired police sergeant was also killed by the Tigers after his son fled to India after the collapse of Perumal's administration early 1990.

SUNDAY OBSERVER - 15-06-2003

Sniper kills Jaffna EPRLF leader

BY R. THURAIRATNAM

The Jaffna district leader of the Eelam Peoples Revolutionary Liberation Front (Varatharaja Perumal Wing) Robert alias Kandiah Subaththiran was gunned down by an unidentified gunman at his office in Jaffna yesterday.

Subaththiran (47), a former member of the recently dissolved Jaffna Municipal Council was shot dead while he was doing his routine physical exercises in the morning on the top floor of his office building, which is situated along the Jaffna

Hospital Street. Preliminary police investigations have revealed that the assassin may have used a sniper gun to kill the EPRLF stalwart who was expected to contest at the forthcoming local government polls in Jaffna.

Subaththiran joined the EPRLF in late seventies and worked closely with all senior members of the organisation. He later became the politburo member of EPRLF soon after the party entered the political mainstream following the Indo-Lanka Accord in 1987.

SUNDAY OBSERVER 15/6/03

ISLAND 18-06-2003

LTTE's killing spree: Time for straight answers

With the assassination by the LTTE of Thambirajah Subathiran or Robert as he was popularly known, Sri Lanka has lost another courageous democrat who stood up to fascism of the LTTE. Robert, who was the deputy leader of the Eelam People's Revolutionary Liberation Front (EPRLF) – Vardharaja faction – chose to live and work for his community where they wanted him most – Jaffna. Being the seasoned politician that he was he couldn't have been unaware that the terrorists were zeroing in on him. Yet he was not deterred and he did not die many times before his death.

As a councillor of the Jaffna MC, he had seen two mayors, Sarojini and Sivapalan being felled by the terrorists. Of the pillars that carried the dome of Jaffna MC on which rested what is left of democracy and welfare of the citizenry, Robert was one. Former Mayor of Jaffna Sellan Kandaiyan, who braves LTTE intimidation and is being pursued by the LTTE for that, as the UTHR(J) pointed out in its statement published yesterday on this page, drew inspiration from Robert in no small measure.

Annoyed by Robert's defiance, which no amount of terror would suppress, the LTTE cowards had no way of silencing him other than through physical elimination.

This dastardly act of terrorism serves as an indictment on the government and the so-called international community. For it is because of the MoU signed by the government and sponsored by the international community that the terrorists are enjoying a free run in the North and the East and democratic Tamil political parties have been disarmed making them sitting ducks for LTTE gunmen.

Ironically Robert had, a few days before his death, appealed to the international community to stop the LTTE from killing members of democratic Tamil parties. His appeal may have stemmed from his conviction that these international do gooders being the force behind the MoU, which has let loose Tigers on the people of the North and the East, had a moral duty to restrain the terrorists.

Unfortunately the government and the international community have manifestly failed to protect those who have disarmed in the name of the peace process. They cannot be allowed to die at the hands of terrorists and their weapons must be returned to them. Immediately!

Meanwhile the government has sought to deny that there is any link between the assassinations committed by the LTTE and the MoU. Does the government mean that these assassinations would have happened anyway and as such they should be taken for granted?

The MoU obviously does not provide for such killings and therefore there could not be a direct link between the two. But the fact remains that if not for the MoU, which opened up the government controlled areas for the LTTE, Mr. Subathiran and over fifty other members of Tamil political parties who have been killed so far would have been among the living. The MoU is certainly being abused to the hilt by the LTTE to further its macabre interests. And the government is doing precious little about it.

The absurd argument being put forward by the government to absolve itself of the responsibility for failure to protect Tamil politicians and human rights activists, on flimsy technicalities and its much flaunted claim that the LTTE has given it a firm assurance that it would not revert to war remind one of those words of the legendary comedian Bob Hope, who turned 100 years the other day: During one of his visits to entertain American troops in Vietnam, he said to a group of US soldiers, "Technically, we're not at war. So, remember if you're shot – technically, it doesn't hurt." Have our peace vaudevillians taken Bob Hope's joke seriously?

While the LTTE continues its killing spree, is smuggling in arms shipments and making all preparations for war having stalled the talks, the government is bending over backwards to accommodate its demands with a view to bringing it back to the negotiating table. It is a pity that all attempts made by the gift-bearing Japanese, the cajoling Norwegians et al to make the lateral-thinking Prabhakaran send his men to Tokyo were in vain. Despite this kind of intransigence and arrogance displayed by the terrorists, Sri Lanka's aid is tied to 'progress made in the peace process.' How any progress could be made by the government with a bunch of bull-headed Tigers as the other party to secure the aid that has been pledged is the question. Such conditions are counterproductive for the Sri Lanka State in that now the LTTE will go all out to prevent any progress in talks so as to deprive the government of aid and to make it meet terror demands.

The UTHR has chosen to call what we are being made witness to 'Sri Lanka's end game.' It says: "The peace carnival is now all but over. It bought the LTTE a nearly 18 month free run to conscript children, draw up hit lists, spy and carry out its fatal missions before returning to war. For its trouble, the government seems to be satisfied with post-dated cheques from donors supposedly worth four and a half billion dollars... The question is whether at least at this last stage the international community is prepared to make people central to the peace process?..." One cannot but share these views given what is unfolding before one's eyes.

With Sri Lanka's peace process thus in crisis, the powerful nations behind it must help salvage it by translating their anti terror slogans into action and forcing the LTTE to eschew violence and give up arms if it is a political solution that it seeks.

They must, as the first step, demand that the LTTE give straight answers to three simple questions: Will you stop all terrorist activities? Will you get rid of all your weapons? Is your conflict over for good?

Incidentally, these questions are not ours. They were posed by Prime Minister Tony Blair to the IRA, at a special Downing Street press conference in April.

Is Land . 19.6.2003

Tamil parties to form common front to thwart Tiger threat

by Saman Indrajith

Tamil political parties vulnerable to the ongoing wave of LTTE attacks have decided to form a common front as part of their strategy to meet the threat. They have also invited nationalist groups and parties to join this front, political sources said.

"Senior representatives of the EPDP, EPRLF, PLOTE met at the EPDP headquarters Tuesday evening to discuss the entire gamut of issues. Subsequently, they have decided to seek the support of Sinhala nationalist parties to strengthen the common front against the LTTE," a Sinhala political party source said.

The LTTE has killed seven Tamil political party leaders during past sev-

eral months. Kandiah Subathiran alias Robert of the EPRLF's Varatha faction was shot dead last Saturday morning by an LTTE sniper while he was exercising at his office in Jaffna.

Tamil representatives are in the process of working out a common plan with the nationalist groups, he said.

Last Friday LTTE killed an EPRLF member in Jaffna and injured seven persons in grenade attacks in the Batticaloa district.

According to intelligence sources, at least 50 people (including political rivals, leaders, army informants and under cover operatives) have been killed by the LTTE since the Tigers reached a cease-fire agreement with the government in February last year.

Tight security for funeral of EPRLF deputy

Police yesterday stepped up security for the funeral of a slain Tamil politician amid fears of more attacks by Tamil Tiger guerrillas, officials said.

President Chandrika Kumaratunga ordered tight security for mourners at the funeral of Thambirajah Subathiran, 46, who was shot dead by a suspected Tamil

Tiger sniper on Saturday. Police officials said.

They said the main cemetery as well as the funeral parlour would be guarded by armed police yesterday while mourners would also be given protection by plain clothes officers.

Subathiran, the number two in the EPRLF - Varatharajah Wing was killed

at his office in Jaffna. His party is bitterly opposed to the rebel Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) which entered into a truce with the government in February last year. However, despite the truce, the Tigers have been accused of killing over 30 rival Tamils and military informants. Subathiran becomes the

most senior politician to be killed during the truce. The EPRLF accused the LTTE of carrying out the killing and urged the international community, the government and opposition parties in the country to pressure the Tigers to stop killing opponents.

"The megalomaniac LTTE clan in their attempt for a totali-

tarian control of the north-east, are since late treacherously, villainously and brutally involved in a spate of killings of the members of those Tamil political parties who do not toe their line and who vociferously advocate democracy, pluralism and human rights," the EPRLF said in a statement.

(AFP)

01

EPRLF-LTTE relations — A tragic story of a struggle destroyed from within

The LTTE had been killing members for the EPRLF by stealth and deceit from 1985, reaching epic proportions upon the departure of the IPKF in 1990. Those who survived, were refugees in India for a time, where in June 1990 the LTTE gunned down several of its leaders, including the charismatic Padmanabha.

Like Subathiran, many in the group were committed democrats. Having suffered severely at the LTTE's hands, they attempted to do political work behind the cover provided by the Indian Army. In the fight to prevent the LTTE from wrecking any political process under the Indo-Lanka.

Agood, democratic ideals were compromised. There was an orgy of killing and counter-killing. Subathiran's father Thambirajah too was arrested and killed by the LTTE during this period.

Several of the group's survivors painfully evaluated their experience and decided to return to Sri Lanka and do political work avoiding any operational links to the state forces. They started publishing their paper 'Puthiyakannottam' (New Vision). This was a difficult period. The massive killing of Tamil civilians by the Sri Lankan Army in 1990/91 gave the LTTE a new legitimacy in the eyes of the world. As the Army got bogged down, the Tamil Press in Colombo, and even many former militants from groups decimated by LTTE terror, and politicians like Kumar Ponnambalam who had been very critical of the LTTE, gravitated towards the LTTE's ultranationalist slogans. For many of them, resisting the LTTE's terror appeared futile and unrewarding.

The EPRLF re-established its Jaffna office in 1997 and obtained 15% of the vote in the 1998 municipal elections, a creditable performance for a party that could not go out and canvass. The party found itself in deep crisis in 1999 when its General Secretary Suresh Premachandran made a deal with the LTTE and walked out with nearly all party's money and property held by him in trust. At this time the LTTE's terror too became more intense. But most members of the group stayed with Subathiran.

It is misleading to judge the significance of a party by counting votes in a skewed environment crushed by terror. Anyone familiar with the scene knows that the people long for a way out of the death trap set by the LTTE, but cannot, for the fear to express it concretely. Privately, at least, there is tremendous appreciation of people who stand up to the terror and give hope of an alternative. On the contrary, those who have joined the TNA have not done so out of any faith in the LTTE's politics, and their role is to ensure that the Tamil people are crushed. Not surprisingly, they were the cheerleaders of the UNP-Norway peace process.

No one with any passing knowledge of the LTTE can call the fate to which the Norway-sponsored cease-fire MoU subjected the non-LTTE groups, an innocent misjudgment. It was sheer cynicism. The arms these groups had for their protection were removed and the LTTE was allowed into the government-controlled areas with practically no checks. To say that the LTTE was unarmed was convenient fiction; the public knew otherwise. The SLMM

killings of persons opposed to the LTTE accelerated. The Government even helpfully distracted the public from the LTTE's killing of Tamil members of the Sri Lankan Army, by surreptitiously pinning on the victims the label 'Tamil informants'.

Amidst murder and the abduction of children for use as combatants, the Government and Norway got the rest of the world to praise the peace process. When confronted with violations by the LTTE, they simply said that there was no evidence - evidence for which they never looked.

Members of non-LTTE groups who tried to draw the attention of Norwegian or SLMM officials to their plight, found themselves effectively rebuffed, sometimes the annoyance of the officials reaching the point of rudeness. To the Norwegians, those insisting on building and preserving democratic norms were a nuisance.

Conclusion

The peace carnival is now all but over. It bought the LTTE a nearly 18 month free run to conscript children, draw up hit lists, spy and carry out its fatal missions, before returning to war. For its trouble, the Government seems to be satisfied with post-dated cheques from donors supposedly worth four and a half billion dollars.

Peace groups in Colombo, who under prodding from their overseas 'partners' praised appeasement of the LTTE in the name of peace a grand idea, have had some much belated afterthoughts about democracy and human rights in the North-East. With active encouragement from the LTTE, its agents and the TNA, they pushed for third party mediation and international involvement. The reason: neither the Tamils nor the LTTE can trust a Sinhalese government!

Now, suddenly, the LTTE does not want to talk to its Norwegian and Japanese interlocutors who were paying regular pilgrimages to the Vanni and begging it to go to the Tokyo Conference. Even the bizarre sideshow of the LTTE's well publicised binge murdering democratic opponents, and civilians, did not appear to dampen their enthusiasm or the strength of their entreaties. All this pleading did not help to allay the LTTE's fears that someone, at the Tokyo Conference, might extract from it a pledge, even a merely formal one, to respect democracy and human rights. Against that risk, even the prospect of Tokyo's multi-million dollar cheques turned sour.

The signs are that the carnival is coming to a close and the country faces, barring a miraculous reprieve, the terrible cruelties of war. Tolerating human rights abuses by the LTTE in various forms during the process has not yielded any opening for the people. It only reinforced total control for them to drag the people again in the direction of war. The question is whether at least at this last stage the international community prepared to make people central to the process? Has the Government, which created a nightmare in the name of peace, learnt enough to deal with what is coming without inflicting further horrors on the Tamil people? Does the Opposition command the statesmanship to be restrained in its quest for power, and to guide the Government through the initial crisis while ensuring that the ordinary Tamil citizen is treated with fraternal concern?

ISLAND
17.6.2003

